

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

41. ČÍSLO / XXII. ROČNÍK

12 Kč • 0,55 €

12. ŘÍJNA 2014

Z obsahu:

O apoštolské cestě do Albánie

Katecheze Svatého otce
Františka při generální
audienci 24. září 2014 na
náměstí Sv. Petra v Římě
- strana 2 -

Srdce, které tak milovalo (1)

Tereza Tyszkiewiczová
- strana 4 -

O lásce Srdce Ježíšova

Z katechezí svatého
faráře arského
- strana 5 -

Pouze Bůh je dárce života

- strana 7 -

Byla jsem pro-choice
a pak se vše změnilo -
byla jsem na potratu...

- strana 8 -

Amerika stále více pro-life

- strana 9 -

Posvěcovat ve spojení s Marií všední den

- strana 10 -

Nábor teroristů souvisí
s tím, že Evropa mladé
lidi zklamala

- strana 11 -

Francouzský biskup
chce znovu evangelizovat
Evropu

- strana 13 -

Corrado Giaquinto (1703-1765): Sv. Markéta Marie Alacoque (liturgická památka 16. října)

O apoštolské cestě do Albánie

Katecheze Svatého otce Františka při generální audienci
24. září 2014 na náměstí Sv. Petra v Římě

Dobrý den, drazí bratři a sestry! Dnes bych chtěl mluvit o apoštolské cestě do Albánie usku-
tečně minulou neděli. Činím tak pře-
devším jako akt díkůvzdání Bohu, který
mi umožnil vykonat tuto návštěvu, čímž
jsem mohl tomuto lidu projevit také fyzic-
ky a hmatatelně blízkost svou i celé církve.
Znovu chci vyslovit svoje bratrské uznání
albánskému episkopátu, kněžím, řeholní-
kům a řeholnicím, kteří pracují s velkým
nasazením. Moje vděčná vzpomínka pat-
ří také státním představitelům, kteří mne
s velkou zdvořilostí přijali, jakož i všem,
kdo se přičinili o realizaci této návštěvy.

Tato cesta se zrodila z touhy navštívit
zemí, která po dlouhém období útisku
nelidským ateistickým režimem zakou-
ší mírumilovné soužití různých nábo-
ženských složek. Považoval jsem za dů-
ležité povzbudit ji na této cestě, aby v ní

houževnatě pokračovala a prohlubovala
všechny její aspekty ku prospěchu obec-
ného dobra. Proto bylo jádrem této cesty
mezináboženské setkání, kde jsem s hlu-
bokým uspokojením mohl konstatovat,
že pokojné a plodné soužití lidí i komu-
nit patřících k různým náboženským vy-
znáním je nejen žádoucí, ale konkrétně
možné a uskutečnitelné. Oni je praktiku-
jí! Jde o autentický a plodný dialog, kte-
rý se vyhýbá relativismu a bere zřetel na
identitu každého.

Setkání s kněžimi, zasvěcenými osoba-
mi, seminaristy a laickými hnutími bylo
příležitostí ke vděčné, místy velmi dojem-
né vzpomínce na četné mučedníky víry.
Díky účasti několika pamětníků, kteří za-
kusili na svém těle děsivé pronásledová-
ní, zazářila víra mnoha hrdinských svěd-
ků minulosti, kteří následovali Krista až
do těch nejzazších důsledků. Právě niter-

né spojení s Ježíšem, vztah lásky k Němu
dodával těmto i všem ostatním mučední-
kům sílu snášet bolestné události, které
je přivedly k mučednictví. Ani dnes, stej-
ně jako v minulosti, nepramení síla círk-
ve z organizačních schopností či struktur,
které jsou rovněž potřebné. Církev tam
svou sílu nenachází. Naší silou je Kristo-
va láska! To je síla, která nás podporuje
ve chvílích těžkostí a inspiruje dnešní apo-
štolskou činnost, aby všem nabídla dob-
rotu a odpuštění a dosvědčovala tak Bo-
ží milosrdenství.

Při průjezdu hlavní třídou Tirany ve-
doucí z letiště na největší náměstí jsem
mohl spatřit portréty čtyřiceti kněží,
kteří byli během komunistické diktatu-
ry zavražděni a jejichž beatifikační pro-
ces probíhá. Patří ke stovkám křesťanů
i muslimů, kteří byli vražděni, mučeni,
žalářováni a deportováni jenom proto,
že věřili v Boha. Byla to temná doba, bě-
hem níž byla naprosto potlačena nábožen-
ská svoboda a bylo zakázáno věřit v Bo-
ha. Tisíce kostelů i mešit bylo srovnáno
se zemí, přestavěno na skladiště či kina,

Dokončení na str. 12

Editorial

Vzdor veškerému současnému dění
má svět naději. Tou nadějí jsou křesťané,
kteří věří v Trojjediného Boha, uctívají
Srdce Ježíšovo a žijí svůj život ve spojení
s Matkou Boží.

Možná by stačilo jen málo, aby se ko-
lo dějin otočilo směrem k Bohu a ke spá-
se lidských duší: kdyby každý, kdo si říká
katolík, podle toho žil bez výhrad a v jed-
notě s Boží vůlí, v úctě k Ježíšovu Srdci
a jeho nekonečné lásce, s dětskou důvěrou
v Pannu Marii - vzor opravdového živo-
ta s Bohem. Možná by to stačilo... Výsle-
dek neznáme, protože každý z nás je člo-
věkem hříšným, chybujícím, tudíž vždy
něco schází, pokulhává.

A přesto, že jsme takoví, i to málo, co
ze sebe jsme schopni nabídnout Bohu (kaž-
dému je dáno v jiné míře a jiný úkol) ja-
ko jeho nástroj spásy, působí divy. Jak do-
kládá americká studie, postoj Američanů
k potratům se mění v závislosti na vyšší
plodnosti lidí, kteří jsou pro-life, čili pro-

ti potratům. (str. 9) Studie vlastně tak do-
kazuje, že křesťanské Evropě nemusí být
konec, pokud se najde dost těch, kteří by
naplno žitou vírou obnovili řád hodnot
podle přirozeného zákona Božího. Že je
možné takto uvažovat, dokládá sám Ježíš,
když sv. Markétu Marii Alacoque žádá,
aby vynahrazovala nevděčnost lidí lhostej-
ných a odvracejících se od jeho milujícího
Srdce, které chce rozdávat hojné milosti.
(str. 4) Kdyby každý katolík vynahrazoval
nevděčnost aspoň jednoho člověka, nevy-
padal by svět jinak? I v tom může spočívat
mysl různých Božích varování, o nichž
v této době můžeme slyšet. Bez ohledu
na jejich pravost je to přinejmenším zna-
mením doby, abychom mnohem více žili
ono „nevíme dne ani hodiny“. Za měsíc,
za týden? A co když to bude hned? Třeba
ani nedočtu (nedopíšu) tyto řádky... Jsem-
li sám připraven na odchod z tohoto svě-
ta a na Boží soud, mohu pak Bohu také
nabídnout své další duchovní úsilí ve pro-
spěch zatvrzelých duší, aby došly obrácení.

Katolická církev si 16. října připomíná
hned několik pro nás významných svět-

ců. Kromě sv. Markéty Marie Alacoque
je to patronka ostravsko-opavské diecéze
sv. Hedvika Slezská a mnozí jistě dobře
znají sv. Gerharda Majellu, patrona ma-
tek (str. 7). A právě tématu těhotenství,
jež je s tímto světcem úzce spojeno, se
věnuje i osobní vyznání ženy, která pod-
stoupila potrat. (str. 8) Její poselství zní:
Pro potrat neexistuje ospravedlnění.

I v dnešní době existují instituty zasvě-
ceného života, jejichž spiritualita je zamě-
řena na každodenní život s Pannou Marií
a podporuje manželství, jak je ustanoveno
Bohem. Jedním z nich je Schönstattské
hnutí, jež 18. října slaví 100 let od zalo-
žení. (str. 10) Ale vznikají také nové ini-
ciativy, jako je např. formační dům kan-
didátů kněžství založený francouzským
biskupem Reyem. (str. 13) V souvislosti
se zprávou o náboru teroristů z Evropy
pro tzv. Islámský stát (str. 11) se chce ří-
ci, že je třeba se usilovně modlit a přiná-
šet oběti, aby nebylo už pozdě. A to nás
vede zpět na začátek: Jací budeme my
katolici, takový bude svět.

Daniel Dehner

Dostává se ti opět pozvání k hostině Božího slova, kterou ti připravil Pán. Odlož na chvíli své starosti a zájmy, ustroj se do šatu pokory a usebranosti a pospěš do Ježíšovy hodovny síně. Pán se opět vrací k bolestnému tématu neuvěřitelné zatvrzelosti vyvolaného národa. Pros Ducha Svatého, aby tě uchránil od pyšné zaslepenosti, která působí Otcovu srdci takovou bolest.

Nebeský Král rozeslal na všechny strany své posly s radostnou zvěstí: *Pojďte na svatbu!*

Sám Otec připravil všechno potřebné. Velice mu záleží na tom, aby všichni přišli na hostinu, protože je to oslava jeho jednorozeného Syna. Přichystal všechno potřebné s největší péčí a láskou, aby všem udělal radost vším tím, co může nabídnout jen jeho nekonečná velkodušnost a štědrost. Jeho poslové se nemají spokojit s tím, že vyřídí Královo pozvání. Jejich úkolem je přivádět pozvané osobně do hodovny síně.

Nechceš být Pánu nápomocen touto službou? Dal ti možnost zasednout u jeho stolu, takže jsi poznal nejen nekonečnou hodnotu všeho, co je prostřeno na jeho tabuli, ale také ses mohl přesvědčit, kolik volných míst stále zbývá v královské hodovny síni. Připoj se velkodušně k jeho služebníkům.

Bohužel, královští poslové se vracejí s nepořízenou. Ti, kterým tlumočili nejčestnější osobní Boží pozvání, *nechtějí přijít*. Všimni si dobře, čeho všeho si cení více než účasti na královské svatbě: dávají přednost osobním zájmům, vidině hmotných statků, obchodům, penězům, zisku. Nestává se i tobě, že se stáváš z podobných příčin hluchý k Božímu slovu?

Královi služebníci však musí počítat dokonce i s tím, že se setkají nejen s odmítáním, ale i s potupami, týráním, a dokonce i s ohrožením vlastního života. Ježíš s bolestí konstatuje, že jsou lidé, pro které je nabízená Králova přízeň přímo nesnesitelná. Co se to muselo odehrát v srdcích těch, kteří za pozváním k hodům Boží dobrotivosti vidí přímo své vlastní ohrožení? Nejvyšší Boží štědrá velkodušnost je podněcuje k odporu, hněvu a nesmiřitelné zášti. Nejen že sami pozvání odmítají, ale cítí potřebu zabránit tomu, aby se pozvání nedostalo ani k dalším lidem: snaží se násilím zbavit těch, kteří přichá-

Pozvání na Královu hostinu

Zamyšlení nad liturgickými texty dnešní neděle

Kohokoliv najdete, pozvěte ho na svatbu.

zejí s radostným poselstvím lásky a Boží štědrosti. Uzavřeli se do svého přesvědčení, že nic nemůže být lepšího a krásnějšího nad to, co oni sami vymysleli, co oni nabízejí. Vadí jim proto všechno, co by je mohlo nějak zastínit, usvědčit z nepravdy, malosti a zaslepené ješitnosti.

Zabíjet Boží posly je možno nejen zbraní, ale i slovem. Avšak každý, kdo tvrdšíjně a pyšně setrvává v odmítání Boží nezištné laskavosti, musí počítat s tím, že na něho dopadne neúprosná spravedlnost.

Pohled do prázdné hodovny síně naplňuje Krále bolestí. Pocity zklamaného hostitele jsou velmi srozumitelné zvláště pro toho, kdo již někdy marně vyhlížel pozvané hosty a prožil skličující pocity z pohledu na zbytečně prostřený stůl. Ten, kdo připravil Králi takové zklamání, jistě není hoden zasednout k svatební hostině.

Královy dary však nemohou přijít na zmar. Jeho vynalézavá láska nezná hranic. Nesmírně touží prožívat v naplněné hodovny síni svou radost z darované radosti. Jeho laskavého pozvání se proto dostane jiným, kteří to zatím ani netuší a nic takového neočekávají.

Pán znovu rozesílá své služebníky, tentokrát *na rozcestí*. Tam jsou především ti, kteří se bezradně rozhlížejí, kam dál, protože hledají správnou cestu: všichni tito bloudící a hledající jsou nečekaně zváni do královského domu, ať jsou *dobří, nebo zlí*. To jsou tedy ti, ke kterým jsi také ty poslán: jdi jim přesvědčivě vysvětlit, kam mají jít. Nemáš za úkol sám rozlišovat, kdo si Královo pozvání zaslouží a kdo ne. Máš se přičinit, aby volná místa u Boží tabule nezůstávala neobsazena. To ostatní přenechej na rozhodnutí samotnému Hostiteli.

Svatební hostina Králova Syna může konečně začít. Boží štědrost dosáhla toho, že hodovny síň, v které je dostatek místa pro všechny, se přece jen zaplnila. Připrav si své osobní blahopřání Ženichovi i jeho Otcí. Co jim řekneš?

Liturgická čtení

1. čtení - Iz 25,6-10a

Hospodin zástupů vystrojí všem národům na této hoře tučné hody, hody s výborným vínem; budou to šťavnatá jídla a vybraná vína. Na této hoře sejme závoj, který halí všechny lidi, příkryvku, která kryla všechny národy. Zničí smrt navždy. Pán, Hospodin, setře slzy z každé tváře. Odejme na celé zemi hanbu svého lidu, neboť Hospodin to pravil. V ten čas se řekne: „Hle, náš Bůh, doufali jsme v něho, že nás vysvobodí; on je Hospodin, v něho jsme doufali, jásejme a radujme se z jeho spásy, neboť Hospodinova ruka spočine na této hoře.“

2. čtení - Flp 4,12-14,19-20

Bratři! Dovedu žít v odříkání a dovedu žít v hojnosti. Seznámil jsem se důvěrně se vším: se sytostí i hladověním, s nadbytkem i nedostatkem. Všechno mohu v tom, který mi dává sílu. Ale jste hodní, že jste mi pomohli v mém tíživém postavení. A protože můj Bůh je přebohatý, skvěle vám to odplatí skrze Krista Ježíše ve všem, cokoli budete potřebovat. Bohu, našemu Otcí, buď sláva na věčné věky! Amen.

Evangelium - Mt 22,1-14

Ježíš mluvil k velebnějším a starším lidu v podobenstvích: „Nebeské království je podobné králi, který vystrojil svému synovi svatbu. Poslal služebníky, aby svolali hosty na svatbu, ale ti nechtěli

Dokončení na str. 13

Avšak ani uprostřed všeobecného veselí nepřeslechni vážné závěrečné varování. Jestliže Král pozval do svých síní *dobré i zlé*, neznamená to, že je zde místo i pro svévolné vetřelce. Na svatební hostině královského Syna nesmí nikdo chytračit a jen tak se přiživovat a nedbat na to, co se sluší a patří. Opatruj si proto pečlivě své *svatební roucho*. Nedej na ty, kteří by ti chtěli namluvit, že už ho není zapotřebí. Právě ono je pro tebe zárukou, že jsi nejen *pozván*, ale i *vybrán*.

Otec našeho Pána Ježíše Krista kéž nás osvítí, abychom pochopili, co čeká ty, které On povolal.⁽¹⁾

Bratr Amadeus

⁽¹⁾ žalm k Aleluja (srov. Ef 1,17-18)

Srdce, které tak milovalo (1)

V jižní Francii, v departementu Saôna a Loira, v nevelké, avšak starobylé obci Paray-le-Monial se tyčí překrásná, skvěle zachovaná románská bazilika.

A přece si Kristus nevybral jako místo svých zvláštních milostí tuto nádhernou svatyni, ale nevelkou barokní kapli připojenou ke klášternímu komplexu sester Navštívení Panny Marie (vizitantek). Když se do ní vchází, ovane nás zvláštní atmosféra. Zdálo by se, že v ní zůstala slova Pána Ježíše: „To je Srdce, které lidi tolik milovalo...“ i postesknutí: „Zato se od většiny z nich dočkávám jenom nevděčnosti...“ Toto vyznání uslyšela roku 1674 mladá vizitantka sestra Markéta Marie. Tak jako to prosté místo, i svoji důvěrnici si Ježíš vybral, aby ukázal světu nechápanou pravdu o svém Srdci, které nekonečně miluje každého člověka. Z tohoto místa se ta pravda dostala do celé církve, do celého světa.

Důvěrnice

Dne 20. června 1671 Markéta Marie Alacoque ve věku 23 let překročila práh kláštera vizitantek v Paray-le-Monial. Měla za sebou dlouhé období bojů s rodinou – početnou, nábožensky založenou, ale nepřilíhající zajištěnou materiálně – která nechtěla uznat její povolání. Dívka svou vytrvalostí zvítězila. Ve chvíli vstoupení do kláštera uslyšela vnitřní hlas: „Tady jsem tě chtěl mít.“

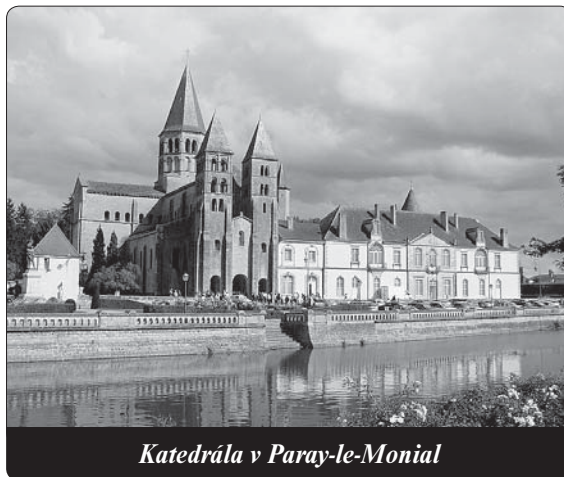
Už dříve slyšela nebo vnímala duchovní hlasy. Od prvních let mladosti měla velikou touhu následovat Pána Ježíše, a poněvadž ho nejkonkrétněji mohla následovat v jeho mukách, ukládala si skutky pokání a umrtvování. Dá se říci, že obětování se a utrpení z lásky k milovanému Mistrovi se staly smyslem jejího života. Její náboženské vzdělání, kterého se jí dostalo jenom ve škole, bylo spíše skrovné. Dívka měla alespoň naději, že v kontemplativním řádu, byť ne klauzurním, rozšíří své znalosti pravdy víry a pravidel vnitřního života. Těšilo ji také, že řád, do kterého vstoupila, má výrazný mariánský charakter a že teď bude pod ochranou Patronky pro-

hlubovat své milování Boha prostřednictvím života v pokoře, poslušnosti, chudobě a umrtvování.

Mystické milosti ponoření se v Boha při modlitbě, kterých se Markétě dostávalo již dříve, byly teď stále častější. Ježíš ji vedl po zvláštní cestě a připravoval ji na budoucí úkoly, které pro ni chystal. To On byl jejím skutečným novicmistrem. V té době šel duchovní život řádu vizitantek jiným směrem: prostota, pokora, hledání Boží vůle ve všem, modlitba bez navyšování bohoslužebných úkonů, práce a život ve společenství jsou jeho mezníky. Markéta – její ponoření se do modlitby, extáze nebo jiné mystické zážitky budily v představených obavy z toho, zda její povolání odpovídá linii řádového charismatu. Pochybnosti vyjadřovaly také sestry, které novicku pozorně sledovaly. Markéta si Ježíšovi postěžovala: „To kvůli Tobě mě odtud vyženou!“ Nakonec představená i kapitula uznaly, že zde působí Duch Svatý a že je možné postulantku do řádu přijmout.

Poslušnost vůči Ježíšovi i představeným

Bližilo se datum přijetí řeholních slibů, jimž předcházely rekolekce. Aby Markétu přitáhly trochu blíž k zemi, dostala na starost péči o oslici a její mládě. Bylo třeba je pást a dohlížet na ně, aby se z pastviny nedostaly do zahrady se zeleninou, což byl objekt pod zvláštní ochranou jakožto hlavní zásobárna klášterní spížírniny. Markéta pásla osly, klečela přitom pod stromem zcela ponořená do velebení svého Mistra.

Katedrála v Paray-le-Monial

Autentický portrét sv. Markéty

Jednoho dne, když tak setrvala v kontemplaci, se oslům podařilo dostat se do té chráněné zahrady a pěkně tam řádili. Když se Markéta dostala z extáze, chtěla se rozběhnout, aby zahradu zachránila. Pán Ježíš ji ale ujistil, že osli žádnou škodu neudělali. A doopravdy: sestry, které běžely do zeleninové zahrady, aby vyhnaly škůdce, našly všechno nedotčené.

Po přijetí řádových slibů Markéta pokračovala v řádové formaci. Aby vyzkoušely její poslušnost, ukládaly jí mnoho prací, hlavně fyzických (zase pásala osly), ale představená jí přikázala dělat něco, co pro ni bylo obzvláště těžké: zapisovat všechny své duchovní prožitky a především Ježíšova slova.

Poněvadž její mystické stavy při modlitbě přitahovaly pozornost sester, prosila Markéta Ježíše, aby svých milostí užíval v její cele, kde by nevzbuzovaly zvědavost a senzace. Nestalo se tak. Teprve později pochopila, že Ježíšovi je obzvláště milé setrávání modlícího se člověka v jeho přítomnosti v Nejsvětější svátosti. Klanění se Jemu v Eucharistii je důležitější než všechny lidské ohledy.

Velká zjevení v letech 1673–1675

Bližila se doba, kdy Markéta obdržela největší milosti, v jejich životopisech nazývaná obdobím „velkých zjevení Ježíšova Srdce“. Jsou to léta 1673–1675. Dne 27. prosince 1673

adorovala v chóru Nejsvětější svátost. Takto vylíčila svoje zážitky v deníku: „Ježíš mi na několik hodin dovolil spočívat na své svaté hrudi. Potom jsem od toho nejmilovanějšího Srdce dostala neskonale milosti. Jen si na ně vzpomenu, jsem celá bez sebe.“ Skutečně, řeholnice během extázi ztrácela vědomí o tom, co se kolem ní děje; byla zcela proniknuta Boží přítomností. V onom zjevení Ježíš pronesl obzvláště závažná slova: „Mé Božské Srdce plane tak velkou láskou k lidem a zvláště k tobě, že už v sobě nedokážu zadržet plameny své horoucí lásky. Je třeba, aby se tvým prostřednictvím rozlily a zjevily se lidem, aby je obohatily drahocennými poklady, které ti odhaluji. Obsahují milosti posvěcující a pomáhající, nutné k tomu, aby se dostali z propasti zla. K vyplnění toho velikého záměru jsem si vybral tebe, která jsi zcela nehodná a plná ignorance, aby tak v tom bylo pouze moje působení.“

Další poselství – vizionářka neuvedla datum – se odehrálo v mimořádné scénérii. Řeholnice hluboce ponořená během adorace do modlitby spatřila Pána Ježíše zářícího slávou. Jeho pět ran vyzářovalo plameny; největší prýštil z hrudi – a v tom blesku se ukázalo Ježíšovo Srdce. Když Ježíš promlouval k vizionářce o své nekonečné lásce k lidem, postěžoval si na nevděčnost a zatvrzelost lidí: „Působí mi to větší bolest než všechno utrpení, které jsem musel snášet při mém umučení... Ukazují mi chladnou lhostejnost a odvracejí se ode mne kromě žádostí, aby se jim dobře vedlo. Aspoň ty mi udělej tu radost a vynahrazuj jejich nevděčnost, jak nejvíc dokážeš.“ Když si Markéta stěžovala na svoji neschopnost, odpověděl: „Já budu tvá síla. Ničeho se neboj. Buď vnímavá k mému hlasu a k tomu, co od tebe budu vyžadovat, abych tě připravil k naplnění svých záměrů.“

Pán Ježíš jí tehdy dal první úkol: „Budeš mne přijímat v Nejsvětější svátosti tak často, jak to poslušnost dovolí. Kromě toho budeš přistupovat ke svatému přijímání o prvních pátcích každého měsíce. V každé noci ze čtvrtka na pátek tě nechám prožívat účast na smrtelné úzkosti, kterou jsem prožíval v zahradě olivetské.“

Pro takové náboženské praktiky, a to zejména pro přijímání Nejsvětější svátosti, byl nutný souhlas představené. Je třeba mít na paměti, že v 17. století ve Fran-

O lásce Srdce Ježíšova Z katechezí svatého faráře arského

Dnes, o svátku jeho Nejsvětějšího Srdce, jako by nás Pán přitiskl jako pečeť na své Srdce. Kéž bychom tam směli přebývat! (Tady zvedl Vianney své sepjaté ruce a slzami smáčené oči k nebi a řekl:) Ó Srdce Ježíšovo, Srdce lásky, květe lásky! Jenom Srdce zůstalo ještě v tvém těle neporušené, dokud Longinus tvé Nejsvětější Srdce neprobodl a nenechal z něho vyprýštit lásku.

Když nebudeme milovat Srdce Ježíšovo, co vůbec chceme potom milovat? V něm je obsažena jenom láska. Jak je možné nemilovat to, co je nanejvýš láskyhodné!

Člověk miluje nějakou věc a váží si jí podle její ceny. Važme si podle toho lásky našeho Spasitele k naší duši: ona ho stála všechnu jeho krev. On touží nekonečně po tom, aby se spojil s naší duší, aby s ní vstoupil do vztahu! Trvalo dlouho, než ji mohl uvidět a usly-

šet. Co dělá milý Spasitel ve svátosti své lásky? Vzal své Srdce, aby nás miloval. Z tohoto Srdce vychází dech lásky a slitování, aby sňal hříchy světa.

Ježíši, poznat Tebe znamená Tě milovat! Kdybychom věděli, jak nás náš milý Spasitel miluje, zemřeli bychom radostí! Věřím, že nejsou taková srdce, která by byla tak tvrdá a nemilovala ho, kdyby viděla, jak je Srdce Ježíšovo miluje!

Jak krásná je ta láska! Je to výron ze Srdce Ježíšova, které je celá láska. Jediné štěstí, které máme na zemi, je milovat Boha a vědět, že nás Bůh miluje.

Být Bohem milován, být s Bohem sjednocen, žít v přítomnosti Boží, žít pro Boha: ó, jak krásný to život a krásná smrt!

Zpracováno Melánií G. Host

Ze Schweizerisches Katholisches Sonntagsblatt 12/2014 přeložil -mp-

ci a v dalších zemích západní Evropy vládla duchovnost inspirovaná jansenistickým duchem, který byl později uznán za herezi. Ten zdůrazňoval Boží majestát a vyžadoval čest pro Toho, jemuž je člověk prachem a nicotností nehodnou se k Němu přiblížit, natož aby šlo o nějakou důvěrnost s Ním. Týkalo se to především účasti na mši svaté a svatého přijímání, které byly považovány za výsadu určenou pouze pro velké svátky a výroční dny v řeholních komunitách. Přisnost v askezi, často přehnaná, duch modlitby a četnost praktik pokání, ale především omezení přístupu k Nejsvětější svátosti způsobovaly, že jansenismus, místo aby k Bohu lidi přiváděl, je spíše naplňoval strachem z Něho. Ale tento směr měl značný vliv a až teprve „malá cesta dětství“ svaté Terezie od Dítěte Ježíše mu zasadila poslední úder. Jenže v 17. století byl ještě v rozkvětu a svoje vidění vztahu člověka a Boha vštěpoval vlastně i do kontemplativních řádů. Nemůžeme se tedy divit, že Markétina představená nesou-

hlasila se žádnou z těch praktik, které Ježíš řeholnici přikazoval.

Krátce poté, v následujícím sdělení, Ježíš předal Markétě svá další přání. Týkala se už nejenom jejich osobních projevů zbožnosti, ale byla také určena všem lidem, kteří touží odpovědět na lásku Ježíšova Srdce. Poselství Markéta podrobně zapsala pro svého zpovědníka:

„Božské Srdce se mi ukázalo na planoucím trůnu, jasnější než slunce a průzračné jak křišťál, s otevřenou ctihodnou ranou. Bylo obtočené korunou z trnů, které znamenají bodnutí, jež Mu způsobují naše hříchy... Dal mi na srozuměnou, že pociťoval horoucí touhu, aby Ho lidé milovali a aby je mohl odvrátit z cesty, jež je vede ke zkáze, do které je satan hromadně vtahuje. Proto se rozhodl jim ukázat svoje Srdce se všemi poklady lásky, milosrdenství, milosti, posvěcení a spasení. Všechny, kteří budou ochotni Mu projevit lásku, vzdát čest a velebit Ho podle svých možností, hojně obohatí poklady svého Božského Srdce, jež je jejich zdrojem. ▶

► Toto Srdce má být uctíváno v podobě srdce tělesného. Přál si, aby obraz jeho Srdce byl zachycen v podobě obrazu a abych ho nosila na svém srdci, aby je mohl přeplnit svou láskou, naplnit bohatstvím svých darů a zničit v něm veškerá jeho neuspořádaná hnutí. Všude, kde bude ten svatý obraz umístěn na viditelném místě a uctíván, vylije svoje milosti a pozhánání.

Tato pobožnost je jakoby posledním úsilím jeho lásky. Pán Ježíš v těch posledních dobách touží lidi obdarovat milosrdným vykoupením, aby je vyrval zpod vlády satana, kterou chce zničit. Touží nás oddat své osvobozující vládě své lásky. Obnoví ji v srdcích všech lidí, kteří přijmou tuto pobožnost.“

Na vrcholu prožitků

Markétina horlivost při plnění Ježíšových přání a odpovídání láskou na lásku jeho Srdce dovedly řeholnici do stavu naprostého vyčerpání, v němž bylo obtížné rozeznat, co pochází z mystických zážitků a co je projevem nemoci. Horečnaté stavy, které se stále častěji opakovaly, dovedly její organismus do takového stavu, že lékaři bezmocně skládali ruce. Představená, bezradná a zmatená, se obrátila na nemocnou s vroucí prosbou, aby ona poprosila Ježíše o uzdravení, poněvadž to by bylo znamením, že všechno – mystické milosti a projevy nemoci – pochází od Něho. Nemocná pobídnutí představené splnila. Ukázala se jí Matka Boží a vlídně s ní rozmlouvala: „Jménem svého Syna ti vracím zdraví. Máš ještě dlouhou a těžkou cestu před sebou.“ Markéta rázem vyzdravěla a vrátila se ke svým řeholním povinnostem.

Protože představená nechtěla spoléhat pouze na vlastní vnímání záležitosti, rozhodla se požádat o radu tři moudré kněze. Obrátila se na tři zkušené znalce s prosbou o přezkoumání Markétina stavu. Po soukromé rozmluvě každého z nich s vizionářkou a společné poradě kněží sdělili představené své mínění, že všechna vidění jsou vize oslabeného organismu; podle jejich mínění se má řeholnice lépe stravovat a omezit delší meditace.

Markéta byla tímto verdiktem zničena, ale Pán Ježíš jí během další vize navrhl její vnitřní pokoj. Způsobil také, že jeho věrná služebnice našla potřebnou

Kaple sester vizitantek v Paray-le-Monial

oporu. Do jezuitského kláštera v Paray-le-Monial přišel nový rektor kolegia, čtyřiatřicetiletý otec Claudius de la Colombière, známý už jako skvělý teolog a kněz hluboce duchovně založený. Představená řádu vizitantek se na něj obrátila s prosbou, aby převzal funkci zpovědníka sester. Když s tím souhlasil a představená mu představila celé společenství, Markéta uslyšela vnitřní hlas: „To je ten, kterého ti posílám.“ Vedení otce Claudia, dnes už svatého, bylo tvrdé, ale opíralo se o naprostou důvěru v penitentku a její prožitky, a to právě Markéta potřebovala. Největší těžkosti jí způsobil příkaz podrobného zapisování všech mystických milostí, které dostávala.

Šířit pobožnost k Srdci Ježíšovu

V oktávu Božího Těla 16. června 1675 přišlo třetí „velké zjevení“ Srdce Ježíšova. Když řeholnice klečela před vystave-

nou Nejsvětější svátosti, Ježíš jí ukázal své Srdce a řekl: „To je Srdce, které tak velice milovalo lidi a nezastavilo se před ničím až do vyčerpání a zničení se, aby jim prokázalo svou lásku. Jako odplatu za to od většiny lidí dostávám jenom nevděčnost projevovanou neúctou, svatokrádežemi, lhostejností a pohrdáním, které mi projevují při Svátosti Lásky. Ale mnohem větší bolest mi působí, že to dělají také srdce mně zasvěcená. Proto tě prosím, aby první pátek po oktávu Božího Těla byl uznán za zvláštní svátek mého Srdce. V tento den budou věřící přistupovat ke svatému přijímání, budou se modlit prosebnou modlitbu jako náhradu za znevážení, jakého se mému Srdci dostalo během vystavení na oltářích. Slibuji ti také, že se mé Srdce rozšíří, aby mohlo vylít hojně milosti své Božské lásky na ty, kteří mu budou vzdávat čest a budou se starat o rozšíření této úcty mezi další lidi.“

Ježíš od Markéty očekával, že se bude starat o šíření pobožnosti k jeho Srdci. A k tomu byl zapotřebí nejenom souhlas vedení řádu, ale také uznání tohoto kultu nebo svátku i Apoštolským stolcem. Řeholnici zcela šokované touto obrovskou úlohou Ježíš doporučil otce Colombièra jako rozhodující oporu. Skutečně, otec Claudius byl prvním, který se na základě Markétiných sdělení ujal teologie a uctívání Ježíšova Srdce a rozhodl se šířit je všude, kde bude moci.

Cesta nebyla ani lehká, ani krátká. Markéta si uvědomovala, že také v jejich kláštere je víc pochybovačů a nepřátel této pobožnosti než jejich příznivců. Ale neuměla si představit, jakou bouří vyvolá...

(Pokračování)

Z Mihi jcie sie! 3/2013 přeložila -vv-

Modlitba k Nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu

Pozdravuji Tě, Nejsvětější Srdce Ježíšovo, Ty živý a oživující Prameni věčného života, Ty nekonečný poklade božství a plamenná žhnoucí výhni božské lásky!

Ty jsi moje odpočinutí a moje útočiště.

Ó můj božský Vykupiteli, zapal moje srdce horoucí láskou, kterou se Tvoje Srdce zcela vyčerpá! Vylíj do mého srdce ty velké milosti, jejichž pramenem jsi Ty, a učíň, aby se moje srdce tak sjednotilo s Tvým, aby se Tvoje vůle stala mojí a aby se moje vůle navěky sjednotila s Tvojí; protože si přeji, aby se Tvá svatá vůle stala vůdčí šňůrou všech mých jednání. Amen.

Podle svaté Gertrudy z Helfty († 1302), z -sks- 12/2014 přeložil -mp-

Pouze Bůh je dárce života

Otěhotněla jsem neplánovaně, ale s mužem jsme se z té skutečnosti oba těšili. Naše dcera přišla na svět, když mi bylo 22 let. Do ba, kdy naše dítě přišlo na svět, byla pro mě velice těžká a projevila se traumatem v několika následujících letech mého života. Myslela jsem si, že už se nikdy nerozhodnu pro další těhotenství. Ale čas léčí rány, a když byly naši holčičce tři roky, zatoužili jsme s mužem opět po dítěti. Naše snahy ale nepřinášely očekávaný výsledek. Vypravila jsem se k lékaři, který potvrdil, že není žádný problém a že můžu otěhotnět. Ale k těhotenství nedocházelo...

Stále více jsem se motala ve snaze, abych se co nejrychleji octla v požehnaném stavu. Mé toužení bylo tak usilovné, že jsem myslela jenom na ně, a celý svět se točil kolem mého potencionálního těhotenství. Cítila jsem vůni nemluvněte, s lítostí jsem hleděla na malé děti. Dokonce i společný život s mužem se pro mě tehdy stal jenom cestou k dosažení cíle. Ten, kdo to prožil, mi dokonale porozumí. Muže i sebe jsem proklínala za to, že jsme se dříve chránili před dítětem a požívali antikoncepci. Myslela jsem na to, že nám tehdy možná Pán Bůh chtěl dát potomky, ale my jsme je nepřijali...

Po dalších třech letech umanutosti, když už jsem začínala rezignovat, se ukázalo, že jsem těhotná. Jaká radost a štěstí! Konečně! Děkuji Ti, Bože! Ale v 11. týdnu jsem začala krváčet. Prožila jsem hrozný týden v nemocnici. Diagnóza zněla, že mé těhotenství skončilo. Jako bych umřela také... Nemohla jsem porozumět proč. Bůh dal a vzal. Proč?! Neměla jsem sil k životu, nedokázala jsem to pochopit. Vrátila

se dávná deprese... Modlila jsem se bez emocí a bez vroucnosti. Věděla jsem, že je to Boží vůle, že je to jeho plán, ale nerozuměla jsem proč...

V nemocnici se mě sestra, která se o mě starala, zeptala, jestli náhodou neznám svatého Gerharda. Odpověděla jsem, že jsem o něm nikdy neslyšela, ale sestra mě vybidla, abych začala modlitbu s prosbou o mateřství na přímluvu tohoto svatého. Ujistila mě, že svatý Gerhard nikdy neodmítne ty, kteří ho prosí, a že se během roku i moje záležitost vyřeší.

Našla jsem knížku s modlitbami ke svatému Gerhardovi. Modlitbu s prosbou o mateřství, která v ní byla, jsem se zpočátku modlila bez přesvědčení. Byla jsem ale vytrvalá a modlila se ji každý den. S postupem času jsem se cítila stále lépe a začala jsem se přibližovat k Bohu. K mé modlitbě se přidala korunka k Božímu Milosrdenství. V té době jsem porozuměla mnoha věcem, které mi Pán ujasnil prostřednictvím mého velikého trápení. Především mi Bůh ukázal svoji všemohoucnost a to, že všechno, co se děje, má smysl. Můj duchovní život, náš manželský život – to všechno vyžadovalo nápravu, vyléčení Božím milosrdenstvím. Divila jsem se, že jsme dřív mohli žít takovým způsobem. Že jsme chtěli přijmout nový život do našeho života v hříchu. Styděla jsem se sama za sebe... S Boží pomocí jsem prošla obrovskou proměnou.

Za devět měsíců po ztrátě dítěte nám Pán Bůh daroval to, po čem jsme toužili: znovu jsem otěhotněla. Přiznávám, že

mi nebylo právě lehké – hned na počátku jsem se octla v nemocnici... Ale později už to bylo lepší. Dítě se zdárně vyvíjelo, ale mně ještě doba zkoušek neskončila. Měla jsem neustálé obavy o maličké. Někdy mi chyběly síly, ale tehdy jsem vždycky prosila Boha o milosrdenství. Každodenní modlitba spojená s prosbou ke svatému Gerhardovi, aby pečoval o těhotné ženy, mi pomohla vydržet.

Ke konci těhotenství mě přepadala obava, že to nemůže dobře skončit. Nemohla jsem si představit, že se dítě narodí zdravé a bude s námi. Ale všechno jsem svěřovala Bohu a jeho milosrdenství. Ve chvílích, kdy jsem to vzdávala, jsem opakovala: „Ježíši, důvěřuji Ti.“

A konečně přišel ten den: císařským řezem se narodil náš syn, zdravý a krásný. Všechno bylo v pořádku a teprve tehdy jsem pocítila pokoj. Bůh mi daroval radost a ztišení.

Dnes se modlím ke svatému Gerhardovi modlitbu matky s dítětem. Jeho přímluvy byly nedocenitelné a neopouští mě ani teď. Pán Bůh nám dal obrovskou milost v osobě svatého Gerharda přímluvce. Jsem si jistá, že všechno úsilí, kterým se lidé snaží povolat do života člověka, musí být i tak potvrzeno Pánem života a smrti. My o tom nerozhodujeme.

Chtěla bych povědět všem manželům trpícím kvůli neplodnosti, aby prosili svatého Gerharda o pomoc ve vyprošování potřebných milostí. Bude-li to Pánova vůle, dostaneme všechno v příhodném čase. U Boha není nic nemožného.

*Iza z Podlesí
(Z Miłujcie się! 5/2013 přeložila -vv-)*

Modlitba ke svatému Gerhardovi

Svatý Gerharde, tvým prostřednictvím mnoho žen doznalo milost mateřství a dostalo tvou pomoc ve svém mateřském poslání. Prosím tě, abys i pro mě vyprosil tu velikou milost, abych se mohla stát matkou. Mé srdce je připravené na přijetí toho daru a spolu se svým mužem čekám netrpělivě na zázrak nového života. Skrze tvé ruce odevzdávám Bohu tu naši připravenost, tu hlubokou touhu a stesk, abychom se mohli podělit o naši manželskou lásku a vylít ji na naše budoucí potomstvo.

Vypros nám milost jasného rozeznání Boží vůle v našem životě a co nejlepší spolupráci s Boží milostí. Abychom dělali jen to, co od nás Pán Bůh čeká, a v ničem se neprotivili jeho svaté vůli. Abychom moudře a podle Boží vůle vedli svou touhu být rodiči. Vypros nám tu milost, svatý Gerharde, ke chvále Boha Otce. Amen.

Byla jsem pro-choice* a pak se vše změnilo - byla jsem na potratu...

Každý den se slunce věrně dotkne našich víček. Žel, budík je rovněž věrný našim uším. Pomalu se zvedneme z polštáře, vylezeme zpod peřiny a začneme plnit úkoly dne. Většina lidí má jistou vášeň, která jim každý den dává chuť žít. Může to být práce, dítě, manžel či manželka, náboženství.

Moji vášní je být pro-life. To mě táhne a motivuje. Denně nacházím radost v tom, že mohu být hlasem pro nenarozené děti, i když možná jen těmi nejmenšími způsoby. Byly však doby, kdy bych ani za milion dolarů tak pravdivě a vášnivě nevslovila onu předešlou větu. Kdysi jsem byla pro-choice. Pro-choice až do morku kostí, potom se všechno změnilo...

Byla jsem na potratu. Od tohoto okamžiku můj život už nikdy nebyl jako předtím. Okamžitě jsem si uvědomila, že jsem ztratila něco pro mě velmi vzácného, svoje dítě. Ihned jsem věděla, že takovou bolest bych nikdy nikomu nepřála.

Nikdy nezapomenu na onen okamžik, kdy jsem zjistila, že jsem těhotná. Měla jsem ranní nevolnost a hluboko uvnitř jsem věděla, že to není kocovina. Pozitivní těhotenský test byl pouze potvrzením mojí děsivé reality. Právě jsem podala přihlášky na vysokou školu a netrpělivě jsem čekala na dopisy o přijetí. Během nadstavby jsem neskutečně dřela, abych se dostala na svoji vysněnou školu a pozitivní těhotenský test jako by mě obral o všechno moje úsilí. Vedoucí mládeže v našem kostele tenkrát jen nedávno předtím porodila svoje první dítě. Když zjistila, že je těhotná, řekla: „Být matkou je můj splněný sen. Je to vše, co jsem v životě chtěla, ale když jsem zjistila, že jsem těhotná, nikdy v životě jsem neměla větší strach.“ Když jsem zjistila, že jsem těhotná, cítila jsem stejný strach, ale být svobodnou maminkou ani zdaleka nebyl můj sen. Můj strach mě tak oslepil, že jsem nevážila jiné možnosti, ale vůbec jsem netušila, že volba potratu mi způsobí tak velké bolesti.

Procedura byla sice mírně bolestivá, ale emocionálně smrtelná. Hlas potratáře, který mi říkal, abych se uvolnila, dotyk asistenta, který mě držel za ruku a potratový poradce, který mě během procesu „provázel“. Po proceduře jsem šla na oběd s kamarádkou, která mě tehdy provázela a vzala mě domů. Byla jsem bez života. Po zbytek dne jsem zůstala v útočišti své postele. V tom okamžiku nebyl důvod,

proč bych z ní měla vstát. Žádná touha. Žádná motivace. Nic. Kdysi jsem byla nahněvaná, když jsem si na ten den vzpomněla, ale dnes mi připomíná, proč jsem pro-life. Když byla volba potratu pro mě skutečně tou nejlepší volbou, proč jsem se potom cítila tak zle?

Můj potrat se stal mým hlubokým temným tajemstvím. Nést toto břemeno samozřejmě nebylo lehké. Cítila jsem se, jako bych měla nějakou nemoc, a kdybych si mohla říct: „Jsem nemocná a musím se léčit,“ rychle by mě to ujistilo v tom, že jsem udělala správnou věc. Moje morální intuice a prázdnota v srdci mi však říkaly, že moje rozhodnutí bylo špatné.

I nadále jsem tuto bolest potlačovala. Namísto hledání „lékaře“ jsem na utišení své velké bolesti využívala neřesti tohoto světa. V té době jsem se však nedokázala označit za pro-life, i když jsem chtěla. Nebylo to ode mne pokrytectví? Konec konců, rozdíl mezi pro-life a pro-choice byl pro mě jako rozdíl mezi máslem a margarínem. Byl mezi nimi skutečně tak velký rozdíl? Na této nálepce mi nijak zvlášť nezáleželo, ale věděla jsem, že bych nikdy

nepodpořila kamarádku v tom, aby šla na potrat. Vzpomínám si na dobu, kdy moje kamarádky byly zvyklé o potratu vtipkovat. Říkaly, že kdyby zjistily, že jsou těhotné, šly by na potrat. Uvnitř jsem si řekla: „Nikdy bych vám to nedovolila!“ Pro mě to nebylo téma na vtipkování. Jak bych taky mohla? Byla to největší chyba, jakou jsem kdy udělala.

Snažila jsem se vytvořit si mezi hlavou a srdcem spojení o tom, proč byl potrat špatný. Bod zlomu nastal, když jsem na ultrazvuku uviděla svoji neteř. Obrázek byl promítnut na stěnu a hrála jemná hudba a já jsem neteř sledovala, jak si tancuje v děloze. Když se ultrazvuk zaměřil na její srdce, hudbu vystřídal zvuk tlukotu jejího srdce. Můj svět se najednou zastavil. Tlukot jejího srdce byl nejsilnějším zvukem, jaký jsem kdy v životě slyšela. Se zármutkem a lítostí jsem se rozplakala. Bylo to právě v této chvíli, kdy jsem pochopila, že život v děloze je opravdu život!

Nakonec jsem potkala „lékaře“, který vyléčil moji bolest. Netoužila jsem ho potkat. Stalo se to spíše náhodou. Několikrát jsem náhodou slyšela jeho jméno, ale naprosto upřímně, nelíbil se mi. Zdál se mi být rozkazovačný, ale mívá opravdu úžasné oslavy narozenin! Jeho jméno je Ježíš Kristus. Nečekaně jsem se u oltáře do něho zamilovala. Potrat mě učinil pro-life a Kristova láska mě vyléčila.

Tolik let jsem sama sebe hanobila za svoje chyby. Hleděla jsem na sebe jako na nehodnou a nezasluhující si nic a všechno v mém životě ukazovalo, že jsem se neustále spokojovala s málem. I když byl můj hřích velký, Ježíš stále po mně toužil. Chtěl mě a trpělivě na mě čekal, aby mě mohl utěšit. Vlíl do mého života obrovské množství milosti a požehnání. I když byla tato cesta náročná, otevřela jsem se mu a dovolila mu působit ve svém životě a udělat mě ženou, jakou mě stvořil. Ženou utvořenou k jeho obrazu a podobě.

Bůh byl v tomto uzdravovacím procesu opravdu věrný. Dostala jsem nezasloužený dar – společenství žen, které se rovněž léčí z potratu. Často uvažuji o tom, že jsem nikdy neslyšela žádnou matku říci: „Kdybych jen šla na potrat!“ Zním však nepočítaně mnoho žen, které řekly: „Li-

tuji, že jsem byla na potrátu.“ Žel, nejsem jediná žena, která byla zraněna potratem.

Během této cesty jsem se setkala s veškerým možným ospravedlňováním svého potratu a je to pro mě urážlivé. „Je to tvoje tělo, tvoje volba.“ Ne, bylo to tělo mého dítěte. „Udělal bych totéž, kdybych byla na tvém místě.“ Děkuji, právě jsi do mě vrazila nůž a otočila jím. „Nebyla jsi připravena být matkou.“ Kdo jsi, že můžeš rozhodovat o tom, zda jsem schopná zvládnout mateřství? „Máš reprodukční práva.“ I moje dítě je mělo. „Není to život.“ Ano, je. Co chci říci, je, že pro potrat neexistuje ospravedlnění. Skvělý přítel Tim Scheidler řekl: „Nejsou to ta malá děťátka, o která máme strach, protože ona jsou šťastná v nebi. Jsou to matky, o které máme mít obavy.“ Pokud potkáte ženu, která je zraněná z potratu, nekrmte ji nějakým nedbalým ospravedlňováním jejího činu. Potěšte ji a polibte ji, protože oplakává ztrátu svého dítěte.

Abby Johnsonová, zastánkyně pro-life a bývalá ředitelka Planned Parenthood, řekla: „Říct ženě, že potrat je »oprávněnou« reakcí na nečekané těhotenství, je vlastně říct jí, že není dost silná na to, aby zvládla mateřství. Jaký strašný a nereálný způsob, jak hledět na ženy.“ Možná jsem byla dost silná na to, abych zvládla mateřství. Určitě jsem však nebyla dost silná na zvládnutí potratu.

V lednu jsem se zúčastnila *Pochodu pro život* ve Washingtonu, D.C. Bylo to pozhledné, zúčastnit se tak odvážného, ohromného a silného mítinku. Vzhledem k mojí minulosti bych si nikdy nepředstavila, že budu v davu mezi 10 000 lidmi modlícími se za zastavení potratů. *Pochod pro život* je víc než jen každoroční mítink ve Washingtonu, D.C. Je to můj život. Je to důvod, proč každé ráno vstávám. Konajíc vše pro slávu Boží budu i já nadále každý den svého života pochodovat, abych přinášela pravdu k ranám způsobeným potraty a zabraňovala ženám, aby opakovaly moji největší chybu. Chci být hlasem, který jsem já kdysi neslyšela, hlasem který říká: „Vím, že se bojíš, ale slibuji ti, že existuje lepší možnost.“ I nadále se budu dělit o pravdu o životě v děloze. Boží milostí budu příkladem všem ženám a mužům (ano, i mužům), kteří trpí v důsledku potratů, že uzdravení je součástí Božího plánu.

Amerika stále více pro-life

Postojte Američanů k potratům jsou podle nejnovější studie Northwestern University stále konzervativnější v porovnání s jinými sociálními otázkami. Autoři studie zásluhu na tom připisují prostému faktu: pro-life rodiny mají více dětí.

„Studie dokazuje, že postoje, které jsou ve prospěch potratu, zaostávají za liberalizačním trendem jiných souvisejících názorů,“ napsali autoři. Výzkum probíhal v letech 1977–2010. „Potvrdili jsme hypotézu, že poměrně vysoká plodnost pro-life jednotlivců vede k nárůstu pro-life populace.“

Autoři napsali: „Podpora potratových zákonů se po boomu od případu Roe vs. Wade snížila a v posledních letech můžeme dokonce sledovat i náznaky obrátů postojů směrem proti potratům. Tento obrat se projevuje zejména u mladších ročníků a děje se navzdory liberalizačním trendům v několika zdánlivě souvisejících oblastech.“

Autoři předpokládali, že důvodem zvýšení pro-life postojů mladých lidí je to, že jejich rodiče měli více dětí než jejich oponenti obhajující potraty. Když prozkoumali sebrané informace, zjistili, že pro-life jednotlivci měli v průměru o 27 % více dětí než ti, kteří se považovali za pro-choice.

A nejen to. Zdá se totiž, že pro-life rodiče mnohem úspěšněji předávají své názory dětem. Vědci zjistili, že posun mladší generace k pro-life postojům byl příliš silný na to, aby se připisoval jen rozdílům v plodnosti – tedy dětí rodičů, kteří zastávají potraty, odmitají názory svých rodičů.

„Bud' tedy zastánci pro-life vždy oddaněji přenášejí své postoje než zastánci pro-choice, anebo došlo ke

kulturnímu posunu směrem k pro-life postojům, které se projevují korelací rodič-dítě,“ napsali autoři.

Studie dospěla k závěru, že kdyby nedošlo k vyšší porodnosti mezi pro-life zastánci, národ jako celek by

podporoval potraty asi o pět procentuálních bodů více než v současnosti. Vědci předpovídají, že pro-life trend bude pokračovat.

„Celkem vzato, tato zjištění naznačují, že plodnost má aspoň nějakou roli ve vedení populace směrem k pro-life orientaci v průběhu času,“ napsali autoři. „Další zkoumání tohoto modelu poukazuje na to, že postoje pro potraty nejsou spojeny jen s plodností, ale ve velké míře – a to je významné pro kulturní změnu – se tyto postoje mění.“

„V průběhu posledních 30 let klesla plodnost v obou skupinách: pro-choice i pro-life, ale v pro-life rodinách klesla mnohem méně,“ dodali autoři studie. „Zatímco pro-life osoby narozené před rokem 1940 měly průměr jen asi 1,2 dítěte, pro-choice rodič měl v průměru s ním jen jedno dítě. Tento poměr se zvětšil na víc než 1,5 u těch, kteří se narodili v druhé polovině osmdesátých let. Tento model naznačuje, že budoucí ročníky mohou přinést ještě silnější demografickou změnu v názorech na postoje k potratům.“

Zdroj: LifeSiteNews, 21. 8. 2014

Fotografie (str. 8): Žena na fotce je moje nejlepší kamarádka, moje malá sestra. Ve třetím ročníku vysoké školy nečekaně otěhotněla. I když toto načasování nebylo pro ni ideální, v těhotenství pokračovala a ročník skončila se samými

áčky. Před dvěma týdny porodila nádherné a zdravé děvčátko.

P.S.: Jsi hodná.

Zdroj: LifeSiteNews, 22. 7. 2014

* zastávce potratu

Posvěcovat ve spojení s Marií všední den

Mezinárodní Schönstattské hnutí slaví své 100. narozeniny. Dne 18. října 1914 uzavřel P. Josef Kentenich se skupinou mladých mužů ve Vallendaru před obrazem Tříkrát podivuhodné Matky svazek lásky. Dnes se tento milostný obraz v schönstattské kapličce uctívá na všech kontinentech. K Schönstattskému hnutí, rozšířenému po celém světě (v ČR poutní místo Rokole), patří kněží a laici. Jubilejní slavnosti hnutí vyvrcholí při společném slavnostním týdnu v Schönstattu v polovině října a následující pouti do Říma.

O poslání Schönstattského hnutí rozprávěla Regina Einigová s chilským kardiánem Franciskem Javierem Errázurisem Ossou, který patří k Institutu schönstattských otců. Emeritní arcibiskup ze Santiaga de Chile patřil ve své vlasti k zakladatelské generaci Schönstattu. Dnes je jedním z poradců papeže Františka.

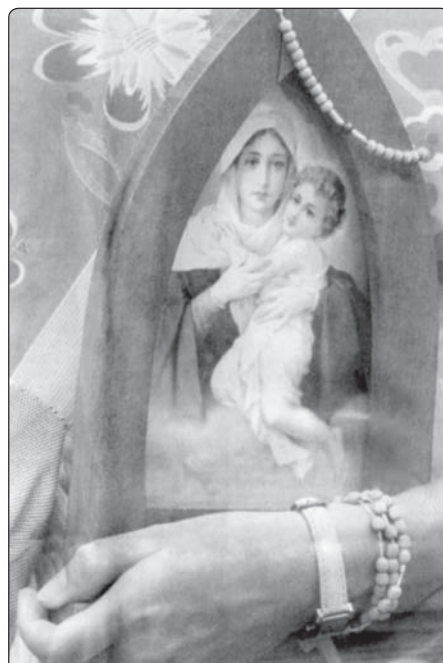
Eminence, jak jste poznal Schönstattské hnutí?

Mohlo by se skoro říci, že se to stalo náhodně. Studoval jsem druhý ročník na univerzitě a přišel jsem z katolické školy Steylerských otců. Také moje rodina byla velmi věřící. Otec byl předsedou benediktinských oblátů v Chile a moje matka se velmi zapojovala v sociální oblasti. Byla zodpovědná za stavbu Národní svatyně Maipú. Zabývala se stavbou svatyně více než čtyřicet let. Na univerzitě jsem se potkal poprvé ve svém životě s mnoha různými lidmi, kteří ani nebyli pokřtěni, ani nevěřili v Boha. Ve druhém roce studia mě napadla otázka: Jak chci žít svoji víru a svoje křesťanství, abych byl skutečně věrohodný? V mém ročníku byl jeden spolužák, který patřil k první schönstattské skupině v Santiagu. Udělal na mě veliký dojem, protože byl velmi přátelský, stále veselý, pilný, sportovní. Neměl si ce nejlepší známky, ale udělal na mě dojem jako osobnost a jako věřící křesťan. A jednoho dne jsem mu řekl: „Prosím, představ mi svého duchovního vůdce.“ Vůbec jsem nevěděl, jestli nějakého vůdce měl, ale vycházel jsem z toho. Je-li jsme na jeho motorce k schönstattskému kostelu v La Florida a představil mi P. Benita Schneidera. P. Schneider mi vyprávěl o Schönstattu a nakonec se mě zeptal, jestli bych nechtěl poznat zakladatele, který je tady blízko.

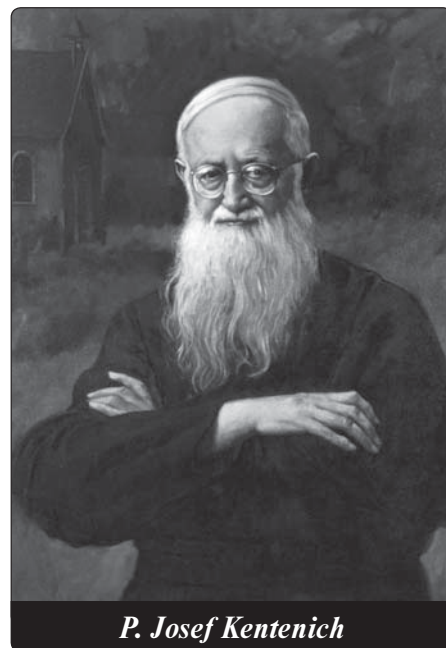
Jaké poslání má Schönstattské hnutí sto let po svém založení?

Jako duchovní hnutí, vzniklé uprostřed církve a jsoucí ve službě církve, by chtěl Schönstatt zaujmout postavení ve velké výzvě evangelizace ve světě, který je za-

sažen celosvětovými a hlubokými změnami. Před sto lety položil P. Kentenich „prst na puls doby a ucho na Srdce Boží“. Upozornil na to, že narůstající pluralismus, sekularismus a relativismus moderní kultury vyžadují výchovu niterných osobností se schopností dělat svobodná rozhodnutí podle hodnot evangelia. Totéž platí pro jejich živé zapojení do solidárních společenství, která se zabývají nadějemi a obavami lidí. Vysvětlil, že je nutná nová křesťanská syntéza schopná promyslet a prožít přirozenou a nadpřirozenou skutečnost. Obě skutečnosti by měly být spojeny jako velký organismus a umístěny do současnosti. Postava Matky Boží Panny Marie ztělesňuje tuto syntézu. Ona

Nesčetné kopie obrazu Tříkrát podivuhodné Matky se uctívají na celém světě

P. Josef Kentenich

je modelem dokonalé ženy, věrné učednice a velkodušné misionářky Pána. Tato poselství zakladatele Schönstattu neztratila nic na své síle. Abychom přinesli světu dobrou zprávu evangelia, potřebujeme osoby a společnosti, které ve spojení s Marií žijí jako děti veskrze milosrdného Otce radost Božího dětství, posvěcují všední den a vycházejí, aby vydávaly svědectví pravdě a životu, z nichž vychází radost a vykoupení pro svět.

Můžete uvést konkrétní projekty?

Jedním příkladem je kampaň putující Matky Boží, kterou vyvolal brazilský laik Don João Pozzobon. Ten prochodil s obrazem Tříkrát podivuhodné Matky 140 000 kilometrů pěšky a přinášel ji k rodinám, do nemocnic a škol. Kampaň se stala hodnotnou apoštolskou akcí a rozšířila se do celého světa. Je to Maria, Matka církve, která vychází do světa, aby evangelizovala své dcery a syny.

Vycházejí z Argentiny, vznikl v Latinské Americe projekt, který zpřístupnil pro učitele schönstattskou pedagogiku. Vyvinulo se pedagogické centrum „Centro pedagogico Joé Kentenich“, které provádí svoji činnost na multiplikátorech v oblasti výchovy! V různých zemích se vyvinula síť škol, kde používají s úspěchem pedagogické zásady a principy P. Josefa Kentenicha.

Nábor teroristů souvisí s tím, že Evropa mladé lidi zklamala

Někteří kněží, kteří patří k Schönstattskému hnutí, by chtěli ještě intenzivněji využít velkých poutí s miliony poutníků do kostelů církve v Latinské Americe, aby využili možností k evangelizaci. Díky jejich iniciativě se uskutečnilo mezinárodní setkání poutních rektorů ve Střední a Jižní Americe. Cílem je spolupráce rektorů za účelem lepší pastorační péče a účinné evangelizace poutníků. Také úcta ke světcům se tímto způsobem posílí a tím také vůle lidí, aby si vzali za příklad jejich životní styl, modlitebního ducha, apoštolskou velkorysost a sociální zapojení. Byl to velký projekt, který uchopily do svých rukou především latinskoamerické biskupské konference v Pueblu a Aparecidě.

Jak chcete vysvětlit někomu, kdo nemá žádnou představu o spiritualitě Schönstattu, myšlenku takzvané „kultury svazku“, která je klíčovým pojmem pro schönstattské jubileum?

Pojem „kultura svazku“ je relativně nový. Žít ve svazku, ve spojení, tato představa vznikla už dříve, ale myšlenka, že by tento svazek měl úplně proniknout kulturou osoby, je krokem porozumění ve spiritualitě Schönstattu, který byl zaveden teprve v minulých letech. Z čeho vznikla tato představa? Na prvním místě je Bůh, který nabízí svému lidu svazek. On mu nabídl cestu svými příkázáními. S Ježíšem Kristem se tento svazek obnovuje, je zaměřen na Trojjediného Boha a založen navěky. Proto se člověk ptá: Chci žít jako partner ve svazku s Bohem? Chci brát vážně, že Bůh vchází se mnou do svazku, a chci z toho vyvodit důsledky? V Schönstattu je tento svazek s Bohem spojen konkrétně se svazkem lásky s Marií – a s ní jako živou brnou k životnímu svazku s Otcem, se Synem a Duchem Svatým, s církví a s celým lidstvem. V centru tohoto svazku jsou iniciativy a setkání. Bůh hledá setkání s námi a my hledáme setkání s ostatními. Nechceme jenom nějaké pomíjivé setkání, ale mají se vytvořit hluboká spojení – lásky, věrnosti a spolupráce, která spočívají v podstatě na tom, že jsme všichni zapojeni do velkého Božího projektu a přitom si vzájemně pomáháme. Chceme se vzájemně podporovat, abychom uskutečnili plán, který Bůh vložil do našeho života. Nikdo nesmí být lhostejný.

Stále znovu se objevují zprávy o tom, že Islámský stát verbuje muslimy, kteří se narodili a vyrůstali v Evropě. Mělo by nás to vést k zamyšlení, jak je možné, že se na tomto kontinentě nepodařilo mladým lidem předat pravý smysl života.

„Evropa by si měla položit otázku, proč se nepodařilo tyto mladé lidi naučit zorganizovat si život tak, aby v Evropě budovali něco pozitivního, místo aby hazardovali svými životy v násilnostech a bojích,“ řekl arcibiskup Silvano Tomasi, stálý pozorovatel Svatého stolce při OSN v Ženevě.

Arcibiskup Tomasi hovořil s agenturou CNA 25. srpna po skončení svého projevu na výročním zasedání církevního hnutí *Comunione e Liberazione*, které se konalo v italském městě Rimini ve dnech 24.–29. srpna.

V posledních měsících Islámský stát provádí v západním světě online kampaň, kdy verbuje stovky a tisíce mladých Kanaďanů, Evropanů a Američanů, kteří dobrovolně bojují v této teroristické organizaci. Z Velké Británie odcestovalo nejméně 500 osob, aby se v Iráku a Sýrii přidaly k Islámskému státu. Někteří komentátoři se domnívají, že vrah, který minulý měsíc zabil amerického novináře Jamese Foleyho, je také britský občan.

Tato militantní sunnitská islamistická organizace působila i mezi povstalci bojujícími v syrské občanské válce; letos na jaře rozšířila svou působnost do Iráku, obsadila Mosul, části území na severu a západu země a také v severní Sýrii. Islámský stát pronásleduje každého, kdo není sunnita – desítky tisíc křesťanů, jezdů a šiitských muslimů prchají z této oblasti. Ohledně úspěchů této teroristické organizace u mladých rekrutů v Evropě arcibiskup Tomasi zdůraznil, že Evropa nedokázala „poskytnout duchovní rozměr, jenž by motivoval mladé lidi, kteří hledají nějakou ideu“.

„Když lidé dospívají, chtějí změnit spoustu věcí, chtějí bojovat s nespravedlností. A některé z těchto hodnot nejsou k dispozici, nejsou konkrétně realizovány, takže pokušení hledat nějaké jiné řešení pak bývá velice silné.“

Papež František opakovaně vyzýval k míru v tomto regionu, jmenoval papežského vyslance a poslal 1 milion dolarů fondům na pomoc uprchlíkům, kteří utíkají před násilím do sousední irácké autonomní oblasti Kurdistán.

Zdroj: CNA, 20. 9. 2014, převzato z <http://claritatis.cz>

Je pro vás P. Josef Kentenich vzorem kněze?

Určitě. Jeho spisy můj život mimořádně obohatily. Cítil jsem se být jeho duchovním synem ještě dříve, než jsem ho osobně poznal. Potom, co jsem byl vysvěcen na kněze, poznal jsem ho v Milwaukee v USA. Pomohl mi hledat vůli Boží. Přitom byl velmi bdělý vůči znamení Božím. Udělalo na mne velký dojem, že se nikdy nepokoušel dveře vyrazit, ale že přenechal Bohu, aby se chopil iniciativy a dveře otevřel. A nejenom to. On dával pozor na to, jak Bůh probouzí v lidech iniciativy a tužby. Nazýval to „ladění duší“. U něho bylo pro mě nové to, že objevil Boží působení u těch lidí, kteří ho hledají. On hluboce zvroutil to, co vede velikonoční cestu přes křížovou cestu ke vzkříšení. I když se mohl zachránit před odvláčením do koncentračního

tábora v Dachau, neudělal to, ač ho o to prosili jeho obdivovatelé. Věděl, že cesta křesťana vede přes slovo Ježíše Krista: „Jestliže někdo chce být mým učedníkem, ať zapře sám sebe, vezme svůj kříž na sebe a následuje mě.“ On nám chtěl ukázat cestu k vnitřní svobodě a měl v sobě zvláštní vnitřní pokoj.

Jakou pedagogiku měl P. Kentenich?

P. Kentenich byl nejenom knězem, ale také pedagogem. Objevil božský plán v originalitě jiných a uznal současně celou svobodu nějaké osoby. Nikdy neříkal: Vy musíte dělat to nebo to, to je vaše cesta. Dával podněty, aby každý mohl najít svoji vlastní cestu. Tato pedagogika se mi jevila vždycky jako nanejvýš atraktivní. K tomu přistoupila láska k Matce Boží, kterou kněží v Latinské Americe vždycky mají, jsou hluboké mariánské osobnosti

► a nosí v sobě hluboce zakořeněný obraz Matky Boží, ti oslovili i mne. Maria není jenom Matka Ježíšova a Matka církve, ale v souladu s velkým teologem Matthiasem Josephem Scheebenem: „Matka Boží je stálou pomocnicí a stálou průvodkyní Krista při celém díle vykoupení.“

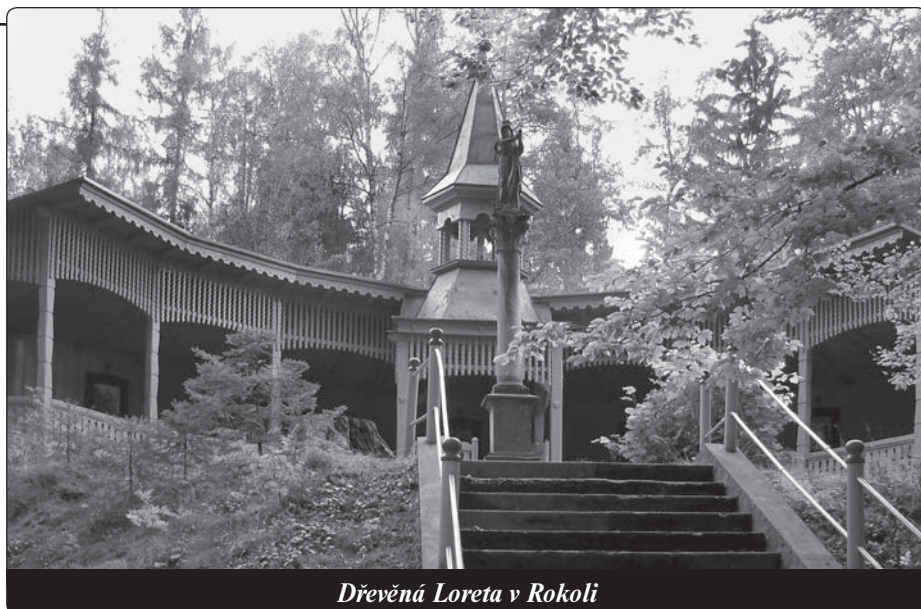
Jaké svědectví vydávají dnes schönstattské rodiny?

Křesťanské manželství znamená doživotní spojení jednoho muže s jednou ženou, které vyústí v roli rodičů, i když je v současnosti tendence pokusit se manželství zrušit, aby všichni byli dokonale svobodní a nevázaní a spojovali se příležitostně s jinými na nějaký úsek života.

To je závada, zvláště pro děti, kterým chybí stabilita uvnitř rodiny, prostor, ve kterém by mohly vyrůstat a byly váženy. Nekulturnost znehodnocení manželství se bude měnit, ale velmi pomalu. Církevní učení se vůbec nezměnilo. Učí stále, že život je svatý.

Příkázání z hory Sinaj „nebudeš zabíjet“ zaujímá lidský život od početí až do stáří. Tuto pravdu potvrdil papež v encyklice *Evangelium vitae* – a to formulacemi, které se blíží zvěstování neomylných pravd.

Existují některé feministické názory, které zdůrazňují: „Mohu se svým tělem zacházet, jak chci, to jsou reprodukční sociální práva.“ Ale když se nerespektuje dítě v mateřském klíně – ten nejbezbrannější a nejnevinnější život – zmizí

Dřevěná Loreta v Rokoli

úcta před životem úplně. Slabí se mají respektovat a být ve vážnosti. Na tom se nebude nic měnit. Stejně tak málo je platné „manželství“ mezi osobami stejného pohlaví. Vztít manželství úkol, aby předávalo život, znamená zničit je jako klíčovou buňku a zdroj společnosti. V takové době je velice důležité mít nějaké hnutí, v němž mají nesčetné rodiny obrovského přítele ve svém povolání jako rodina a žijí ve společenství a ve spojení s církví.

Schönstattské rodiny žijí svůj manželský svazek jako svátost života a důvěry. Také na poušti je na nás, abychom už teď putovali do zaslíbené země, v níž mnoho rodin žije šťastně své poslání.

U P. Kantenicha probíhá proces blahorečení. S čím počítáte? Blahorečí Sva-

tý otec P. Kantenicha snad v příštích 10 až 15 letech?

V to doufám. Protože jsem ho osobně znal, jsem přesvědčen o tom, že je to světec. Ale Bůh vyhradil pro to nějaký čas, když chce lidi označit znamením svatosti.

Podle statistik představují rodiny nejsilnější větev Schönstattského hnutí. Zůstane to tak, nebo očekáváte změnu uvnitř hnutí?

V některých zemích je mládež zastoupena ještě silněji než rodiny. Ze sociologického hlediska je také velmi pochopitelné, že rodinné větve jsou silnější. Mladí se omezují na časový úsek, zatímco rodiny jsou doživotním svazkem. Neexistuje žádná taktika podporovat speciálně to nebo ono.

Ze Schweizerisches Katholisches Sonntagsblatt 17/2014 přeložil -mp-

O apoštolské cestě do Albánie – dokončení ze str. 2

kteřá propagovala marxistickou ideologii; náboženské knihy byly páleny a rodičům bylo zakázáno dávat dětem po svých předcích jména s náboženským obsahem. Památka těchto dramatických událostí je pro budoucnost lidu podstatná. Památka mučedníků, kteří vytrvali ve víře, je zárukou údělu Albánie, protože jejich krev nebyla prolita nadarmo, nýbrž je setbou přinášející plody pokoje a bratrské spolupráce. Dnes je totiž Albánie nejenom příkladem obrody církve, ale také mírumilovného soužití mezi náboženskými vyznáními. Mučedníci proto nejsou poraženými, nýbrž vítězi. V jejich hrdinském svědectví se skví všemohoucnost Boha,

který svůj lid neustále těší a otevírá nové cesty a horizonty naděje.

Toto poselství naděje, stojící na víře v Krista a na památce minulosti, jsem svěřil všemu albánskému obyvatelstvu, jehož nadšení a radost jsem potkával v dějištích jednotlivých setkání a bohoslužeb, ale i v ulicích Tirany. Všechny jsem vybídl, aby u vzkříšeného Pána ustavičně čerpali novou energii a mohli tak být evangelním kvasem společnosti a věnovat se, jak se již děje, charitativní a výchovné činnosti.

Ještě jednou děkuji Pánu, protože mi touto návštěvou umožnil setkat se s odvážným a silným lidem, který neustoupil před bolestí. Vybízím znovu albánské bra-

try a sestry k odvaze dobra a k vytváření přítomnosti i budoucnosti svojí země i Evropy. Plody svojí návštěvy svěřuji Matce dobré rady, ctěné ve stejnojmenné svatyni ve Skadaru, aby tento mučednický lid nadále provázela. Kéž mu tvrdá zkušenost minulosti umožňuje zapouštět stále hlubší kořeny otevřenosti vůči bratřím, zejména těm nejslabším, a učiní jej protagonistou onoho dynamismu lásky, která je v našem dnešním sociálně-kulturním kontextu tolik nezbytná. Chtěl bych, abychom dnes všichni pozdravili tento odvážný a pracovitý lid, který v pokoji hledá jednotu.

*Přeložil Milan Glaser,
Česká sekce Rádia Vatikán*

Francouzský biskup chce znovu evangelizovat Evropu

Je možné, aby jeden biskup podnikl hnutí, které dokáže úplně zvrátit evropský morální či kulturní úpadek? Jeden prelát z Francie doufá, že přesně to učiní se svým novým formačním domem pro seminaristy ze Severní a Jižní Ameriky, který chce „znovu evangelizovat Evropu“.

Biskup Dominique Rey z malé francouzské diecéze Fréjus-Toulon řekl během e-mailového interview pro LifeSiteNews, že jedním z ústředních cílů *Formačního domu svatého Alberta Hurtada* bude vštěpit kandidátům kněžství „velmi pevné základy pro obranu života a rodiny“.

„Bioetika bude mít speciální místo při formaci našich seminaristů,“ uvedl. „Zároveň musí mít odvahu hlásat pravdy o lidském životě a přirozené rodině, i kdyby byly tyto pravdy nepohodlné anebo u mnohých vyvolaly neporozumění.“

Jeho přístup zdůrazňuje tři stránky: „Zbožnou liturgii, rovněž v mimořádném ritu, skrze zdravé katolické učení věrnost magisteriu církve a, nejspeciřičtěji, náš vlastní vnitřní život a příklad.“ Dům se bude snažit nabízet „hlubokou misionářskou spiritualitu“.

Pokud jde o rozsah jejich úkolu, je biskup realista. Formační dům podle webové stránky uvádí, že Evropa v současnosti oficiálně sestává ze „43 zemí plus 7 dalších, které mohou být započítány, i když nejsou výlučně v rámci jejích hranic (Arménie, Ázerbájdžán, Kypr, Gruzie, Kazachstán, Rusko a Turecko). Má rozlohu 10 349 915 km², 750 milionů obyvatel, průměrnou délku života 73 let a mluví se zde 225 různými jazyky.“

Nedávný dotazník, rozeslaný Vatikánem do farností na celém světě jako příprava na nadcházející biskupskou synodu o rodině, pouze potvrdil, co už mnozí věděli. Většina Evropanů a dalších lidí ze Západu, kteří se považují za katolíky, buď nevědí, nestarají se, anebo přímo odmítají církevní učení o sexualitě, manželství a posvátnosti života.

Biskup Rey řekl: „V průběhu pěti století evangelizovali evropští misionáři (hlavně španělští a portugalští, ale také mnoho francouzských) Ameriku. Teď vidíme, že víra v Evropě je během posledních deseti-

letí ve zřejmém úpadku, ale na mnohých místech v Americe zůstává silná.“ A dodal: „Myslím, že je pravděpodobně čas, aby ti, kteří byli evangelizováni Evropou, přišli znovu evangelizovat tento světadíl.“

S odkazem na popularitu prvního jihoamerického papeže Františka mezi nekatolíky biskup Rey řekl: „Skutečně vidíme potřebu nové evangelizace v Evropě a jsem si jist, že můžeme najít vhodné misionáře v Americe. Stejně tak víme, že jak říká Pán, »nikdo není prorokem ve své vlasti,« takže možná budou Evropané snadněji naslouchat misionářům z »konce světa.«“

Dále řekl, že „většina“ ostatních biskupů, s kterými hovořil o projektu, mu vyjádřila podporu a dodali, že absolventi formačního domu budou potřební i v jiných diecézích, jako je ta jeho. „Musíme mít katolickou, všeobecnou vizi církve,“ řekl.

Když vysvětloval důraz na více „tradiční“ formy liturgie, biskup Rey řekl, že existuje „nutné“ spojení mezi nimi a dodržováním katolického učení o životě a rodině. „Tradiční liturgie ve svých textech vyjadřuje velmi slavnostním způsobem důstojnost a posvátnost života a rodiny,“ vysvětlil.

„Například v tradičním obřadu křtu nacházím mnoho požehnání a exorcismy před vlastní křestní formulí (N., já tě křtím...). To velmi jasně vyjadřuje, že kaž-

dý člověk je vyvolený a povolán, aby nebyl ničím menším než chrámem, kde je všechno předmětem posvěcování a skutečně posvěcené a kde ďábel nemá místo,“ řekl biskup. „Velmi jednoduchým způsobem se obřad manželství koncentruje na první a nejdůležitější cíl této svátosti: přenosu života, který je vždy orientován na svatost. Takto je nádherně vyjádřen nevyhnutelný a ústřední úkol budoucí ženy a muže.“

Biskup Rey sdělil, že jeho formační dům, který bude doplňovat práci existujících seminářů v diecézi, bude pomáhat kandidátům „snadněji se adaptovat na realitu téměř zcela sekularizované společnosti, kde lidé dali Boha mimo centra a kde byla církev marginalizována. Připraví je na hlásání evangelia v tomto »postmoderním« prostředí.“

Kněz z Bratrstva sv. Josefa Ochránce, chilského řeholního řádu, který spravuje formační dům, sdělil pro LifeSiteNews, že i když aktivně nehledají kandidáty z Francie či z Evropy, nebudou je odmítat. Dodal, že je zde diecézní seminář, založený roku 1983 v době nejhlubší krize povolání, který se „vzdor mizivým vyhlídkám“ stal jedním z nejdůležitějších seminářů Francie, „zejména díky své věrnosti magisteriu církve“. „Tento seminář,“ řekl, „přitahuje mladé muže z celé země.“

Zdroj: LifeSiteNews, 22. 8. 2014

Liturgická čtení – dokončení ze str. 3

přijít. Poslal znovu jiné služebníky se vzkazem: ‚Rekněte pozvaným: Hostinu jsem přichystal, moji býci a krmený dobytek jsou poraženi, všechno je připraveno, pojďte na svatbu!‘ Ale oni nedbali a odešli, jeden na své pole, jiný za obchodem. Ostatní pochytili jeho služebníky, ztýrali je a zabili. Krále to rozhněvalo. Poslal svá vojska, vrahy zahubil a jejich město vypálil. Potom řekl svým služebníkům: ‚Svatební hostina je sice připravena, ale pozvaní jí nebyli hodni. Jděte proto na rozces-

tí a pozvěte na svatbu, koho najdete.‘ Služebníci vyšli na cesty a shromáždili všechny, které našli, zlé i dobré, takže svatební síň byla plná hostí. Když vstoupil král podívat se na hosty, uviděl tam člověka, který neměl na sobě svatební šaty. Řekl mu: ‚Příteli, jak jsi sem přišel bez svatebních šatů?‘ On se nezmohl na slovo. Tu řekl král sloužícím: ‚Svažte mu ruce i nohy a vyhodte ho ven do temnot. Tam bude pláč a skřipění zubů.‘ Mnoho je totiž povolaných, ale málo vyvolených.“

Pondělí 13. 10. 2014: 6:05 Vatican magazine (784. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **6:35 GOODWILLBOY V.** (3. díl) **7:25** Děti ulice **7:40** Přejeme si... **7:55** Outdoor Films s Martinem Stillerem **9:05** Vlastní pracovní osud ve vlastních rukách **9:25** Člun: Katolická církev ve Vietnamu **9:40** Hornolidečko – Lidečko **10:00** Před branami křesťanského království **10:30** V pohorách po horách – Brada **10:40** Poselství svatých: Thomas Merton **10:55** Polabský lužní les **11:10** Cirkus Noeland (17. díl) **11:40** Sedmihlásky **11:45** O Mlsákově (18. díl): Mlsálek se s rodiči chystá na cestu **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** HLASOPLET **13:20** Vatican magazine (784. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **13:50** Hudební magazín Mezi pražci **14:30** Příběhy odvahy a víry: Můj Ararat (11. díl): Ať je požehnaná navěky! **14:55** Noční univerzita: RNDr. Gabriela Vlková, Th.D. – Bůh Starého zákona – milosrdný či nemilosrdný **16:30** V souvislostech (67. díl) **16:50** Charita ve středu – pomoc obětem domácího násilí (6. díl) **17:55** Salesiánský magazín [P] **18:10** Přejeme si... **18:25** Sedmihlásky **18:30** Klaunský pohádkový kuffík (1. díl): O ješitnosti **18:40** Putování modrou planetou: Etiopie, QUO VADIS? **19:25** Mwebare kwija – Klinika v buši **19:40** Zprávy z Věčného města: 13. 10. 2014 [P] **20:00** Kde končí Evropa I.: Balkán: Sarajevo, Bělehrad, Záhřeb **21:00** Na koberečku **21:10** Terra Santa News: 8. 10. 2014 **21:35** Noční univerzita: RNDr. František Mikloško – Dotazy k přednášce Slovenská společnost a církev **22:30** Vatican magazine (784. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **23:00** Duchovní malby (4. díl): Zjevení Páně **23:30** Noemova pošta: říjen.

Úterý 14. 10. 2014: 6:05 Zprávy z Věčného města: 13. 10. 2014 **6:15** Svatováclavský hudební festival 2013: Kompletní provedení dochovaného díla Bohuslava Matěje Černohorského **7:33** Dům nejen ze skla (8. díl) **8:33** Cesta k andělům (86. díl): Jaroslav Šimek **9:23** Budu pomáhat: Letní dům **9:30** Město Leopoldov **9:45** Poselství svatých: Thomas Merton **10:00** Vatican magazine (784. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **10:30** Noční univerzita: RNDr. František Mikloško – Dotazy k přednášce Slovenská společnost a církev **11:20** Salesiánské sociální dílo v Buenos Aires **11:40** Sedmihlásky **11:45** Klaunský pohádkový kuffík (1. díl): O ješitnosti **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** P. S. [P] **12:15** Zprávy z Věčného města: 13. 10. 2014 **12:30** Platinové písničky **13:00** Duchovní malby (4. díl): Zjevení Páně **13:30** Hudební magazín Mezi pražci **14:10** V pohorách po horách – Brada **14:25** Noemova pošta: říjen **16:00** Přejeme si... **16:15** CHKO České středohoří: Milešovka – Velemin a okolí **16:30** Klapka s... (89. díl): Pavlína a Kateřina Taubingerovy **17:35** Léta letí k andělům (66. díl) **17:55** Sedmihlásky – **18:00** Cirkus Noeland (17. díl) **18:30** Klaunský pohádkový kuffík (2. díl): O závistivém Evženovi **18:40** Hermie a jeho přátelé: Milo, bezbožná kudlanka nábožná **19:15** Vlkolínec: perla v horách **19:35** Zpravodajské Noeviny: 14. 10. 2014 [P] **20:00** Po cestách víry (5. díl) [P] **20:50** Plnou parou do srdce Beskyd [P] **21:30** Odkaz předků (1. díl): Lenešice **21:40** Zpravodajské Noeviny: 14. 10. 2014 **22:00** P. S. **22:10** Zprávy z Věčného města: 13. 10. 2014 **22:20** Přejeme si... **22:35** Krasohled (8. díl) **23:05** Terra Santa News: 8. 10. 2014 **23:30** U NÁS aneb Od cimbálu o lidové kultuře (86. díl): Folklorní tančírna – Horňácko ...

Středa 15. 10. 2014: 6:05 Zpravodajské Noeviny: 14. 10. 2014 **6:20** Noční univerzita: RNDr. Gabriela Vlková, Th.D. – Bůh Starého zákona – milosrdný či nemilosrdný **7:55** Mwebare kwija – Klinika v buši **8:10** Duchovní malby (4. díl): Zjevení Páně **8:35** Sýrie – kolébka

křesťanství **9:00** Pro vita mundi (111. díl): P. Mgr. Ján Biroš **9:45** Zprávy z Věčného města: 13. 10. 2014 **10:00** Generální audience [L] **11:20** Rok vína **11:45** Klaunský pohádkový kuffík (2. díl): O závistivém Evženovi **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Muzikanti, hrajte (4. díl) **13:55** Na koberečku **14:05** Hornolidečko – Lidečko **14:20** Kde končí Evropa I.: Balkán: Sarajevo, Bělehrad, Záhřeb **15:20** Poselství svatých: Thomas Merton **15:30** Bradi Barthová **15:40** Zpravodajské Noeviny: 14. 10. 2014 **16:00** Děti ulice **16:15** Sám o sobě: Myšlenky otce kardinála Tomáše Špidlíka **16:50** Zabetónovaný v Bohu **17:00** V posteli POD NEBESY V. (4. díl) **18:00** Vatican magazine (784. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **18:30** Klaunský pohádkový kuffík (3. díl): O dobrosrdečnosti **18:40** Sedmihlásky **18:50** Zprávy z Věčného města: 13. 10. 2014 **19:00** Salesiánský magazín **19:15** Terra Santa News: 15. 10. 2014 [P] **19:35** Přejeme si... [P] **20:00** Večer chval [L] **21:20** Noční univerzita: Prof. Vladimír Smékal, CSc. – Čím je určena naše cesta životem [P] **22:40** BET LECHEM – vnitřní domov (16. díl): Jan Mráz **22:55** Generální audience Svatého otce [P] **23:25** Příběhy odvahy a víry: Můj Ararat (11. díl): Ať je požehnaná navěky! **23:55** Svatováclavský hudební festival 2013: Kompletní provedení dochovaného díla Bohuslava Matěje Černohorského.

Čtvrtek 16. 10. 2014: 6:05 Vlkolínec: perla v horách **6:25** BET LECHEM – vnitřní domov (16. díl): Jan Mráz **6:40** Platinové písničky **7:15** Putování modrou planetou: Etiopie, QUO VADIS? **8:00** Terra Santa News: 15. 10. 2014 **8:25** Po cestách víry (5. díl) **9:20** CHKO České středohoří: Milešovka – Velemin a okolí **9:35** Světoznámé výšivky z Cifera **9:55** Noemova pošta: říjen **11:25** Přejeme si... **11:40** Sedmihlásky **11:45** Klaunský pohádkový kuffík (3. díl): O dobrosrdečnosti **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** P. S. [P] **12:15** Svatováclavský hudební festival 2013: Kompletní provedení dochovaného díla Bohuslava Matěje Černohorského **13:35** Generální audience Svatého otce **14:05** Polabský lužní les **14:20** Z Jasných Horů do světa **14:35** Pro vita mundi (111. díl): P. Mgr. Ján Biroš **15:15** Berů nás **15:40** Člun: Katolická církev ve Vietnamu **16:00** Zpravodajské Noeviny: 14. 10. 2014 **16:15** Muzikanti, hrajte (3. díl) **17:15** V pohorách po horách – Brada **17:25** Duchovní malby (5. díl): Ježíšovo veřejné působení **17:55** Hermie a jeho přátelé: Milo, bezbožná kudlanka nábožná **18:25** Sedmihlásky **18:30** O hloupém Pepánkovi **18:40** Cesta k andělům (86. díl): Jaroslav Šimek **19:30** Budu pomáhat: Maltéžská pomoc **19:40** Zpravodajské Noeviny: 16. 10. 2014 [P] **20:00** Cvrlikání [L] **21:10** Kus dřeva ze stromu: Švestka **21:25** Credo – výstava Diecézního muzea v Sankt Pölten **21:45** Zpravodajské Noeviny: 16. 10. 2014 **22:05** P. S. **22:15** Vatican magazine (784. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **22:45** Přejeme si... **23:00** Děti ulice **23:15** Poutní chrám Panny Marie na Chlumku v Luži **23:25** Vlastní pracovní osud ve vlastních rukách **23:45** Zpravodajské Noeviny: 16. 10. 2014 **0:05** V posteli POD NEBESY V. (4. díl).

Pátek 17. 10. 2014: 6:05 Zpravodajské Noeviny: 16. 10. 2014 **6:20** Děti ulice **6:35** Jak potkávat svět **8:00** Příběhy odvahy a víry: Můj Ararat (11. díl): Ať je požehnaná navěky! **8:25** Salesiánský magazín **8:40** Noční univerzita: Prof. Vladimír Smékal, CSc. – Čím je určena naše cesta životem **10:00** Na koberečku **10:10** Kde končí Evropa I.: Balkán: Sarajevo, Bělehrad, Záhřeb **11:05** Hornolidečko – Lužná **11:40** Sedmihlásky **11:45** O hloupém Pepánkovi **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Přejeme si... **13:05** Duchovní malby (5. díl): Ježíšovo

veřejné působení **13:35** BET LECHEM – vnitřní domov (16. díl): Jan Mráz **13:50** HLASOPLET **14:15** Sýrie – kolébka křesťanství **14:35** Vlkolínec: perla v horách **14:55** Mwebare kwija – Klinika v buši **15:10** Putování modrou planetou: Etiopie, QUO VADIS? **16:00** Zpravodajské Noeviny: 16. 10. 2014 **16:15** Doma jsem tam, kde se lidé mají rádi **16:40** Po cestách víry (5. díl) **17:35** Kus dřeva ze stromu: Švestka **17:55** Cirkus Noeland (17. díl) **18:25** Sedmihlásky **18:30** Klaunský pohádkový kuffík (5. díl): O chlubitvém Kubovi **18:45** V posteli POD NEBESY V. (4. díl) **19:40** Zprávy z Věčného města: 17. 10. 2014 [P] **20:00** Kulatý stůl: Umění a spiritualita [L] **21:40** Přejeme si... **22:00** Muzikanti, hrajte (3. díl) **23:05** Cesta k andělům (86. díl): Jaroslav Šimek **0:00** V pohorách po horách – Brada **0:10** Marcel Van – skrytý apoštol lásky.

Sobota 18. 10. 2014: 6:05 Zprávy z Věčného města: 17. 10. 2014 **6:15** Hornolidečko – Lužná **6:25** Muzikanti, hrajte (3. díl) **7:30** BET LECHEM – vnitřní domov (16. díl): Jan Mráz **7:45** Poselství svatých: Thomas Merton **8:00** Cirkus Noeland (17. díl) **8:30** Sedmihlásky **8:35** Hermie a jeho přátelé: Milo, bezbožná kudlanka nábožná **9:05** Salesiánský magazín **9:25** V posteli POD NEBESY V. (4. díl) **10:25** Na jedné lodi (1. díl) **11:25** Dny terapie 2014 **11:35** Mwebare kwija – Klinika v buši **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [P] **12:10** P. S. [P] **12:20** Zprávy z Věčného města: 17. 10. 2014 **12:35** Přejeme si... **12:50** CHKO České středohoří: Milešovka – Velemin a okolí **13:05** Zpravodajské Noeviny: 16. 10. 2014 **13:25** Cvrlikání **14:30** Terra Santa News: 15. 10. 2014 **14:50** Krasohled (8. díl) **15:15** Děti ulice **15:30** HLASOPLET **16:05** Platinové písničky **16:35** Outdoor Films s Martinem Stillerem **17:55** Příběhy odvahy a víry: Otec a syn (12. díl): A Bůh řekl Abrahámovi... [P] **18:20** Sedmihlásky **18:25** Klaunský pohádkový kuffík (5. díl): O chlubitvém Kubovi **18:40** Po cestách víry (5. díl) **19:30** V souvislostech (68. díl) [P] **20:05** Súd' ma a skúšaj [P] **21:20** V pohorách po horách – Violík [P] **21:30** Harfa Noemova (23. díl) [P] **22:00** P. S. **22:15** Člun: Katolická církev ve Vietnamu **22:30** Zprávy z Věčného města: 17. 10. 2014 **22:40** Hudební magazín Mezi pražci **23:25** Noční univerzita: RNDr. Gabriela Vlková, Th.D. – Bůh Starého zákona – milosrdný či nemilosrdný **0:55** Budu pomáhat: Maltéžská pomoc.

Neděle 19. 10. 2014: 6:15 Vlastní pracovní osud ve vlastních rukách **6:32** Čeští salesiáni v Bulharsku **6:45** Duchovní malby (5. díl): Ježíšovo veřejné působení **7:10** Cvrlikání **8:15** Sýrie – kolébka křesťanství **8:35** Vlkolínec: perla v horách **9:00** Putování modrou planetou: Etiopie, QUO VADIS? **9:45** CHKO České středohoří: Milešovka – Velemin a okolí **10:05** Zprávy z Věčného města: 17. 10. 2014 **10:30** Mše svatá u příležitosti blahověštění Pavla VI.: z Baziliky sv. Petra v Římě [L] **12:50** Budu pomáhat: Maltéžská pomoc **13:00** V souvislostech (68. díl) **13:25** Platinové písničky (52. díl): Dechovka **13:55** Súd' ma a skúšaj **15:05** Noční univerzita: Prof. Vladimír Smékal, CSc. – Čím je určena naše cesta životem **16:25** Hermie a jeho přátelé: Buzba a neposlušná děti [P] **16:55** Sedmihlásky [P] **17:00** Noeland (60. díl) **17:30** V posteli POD NEBESY V. (4. díl) **18:25** Zprávy z Věčného města: 17. 10. 2014 **18:45** BET LECHEM – vnitřní domov (16. díl): Jan Mráz **19:00** Poselství svatých: Dorothy Dayová **19:15** Zabetónovaný v Bohu **19:25** Na koberečku **19:35** Přejeme si... [P] **20:00** Vatican magazine (785. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu [P] **20:30** Sešli se, aby pomohli ... (2014): Benefiční koncert Charity Ostrava **22:35** V souvislostech (68. díl) **23:00** Po cestách víry (5. díl) **23:50** Duchovní malby (5. díl): Ježíšovo veřejné působení **0:20** Zpravodajský souhrn týdne.

Poselství Královny míru

„Drahé děti! Dnes vás zvou, abyste byli jako hvězdy, které svým trpytem dávají světlo a krásu druhým, aby se radovali. Děti moje, buďte i vy trpytem, krásou, radostí a mírem, a zvlášť modlitbou, za všechny ty, kteří jsou daleko od mé lásky a od lásky mého Syna Ježíše. Děti moje, dosvědčujete svou víru a modlitbu v radosti, v radosti víry, která je ve vašich srdcích, a modlete se za mír, který je drahocenným darem Božím. Děkuji vám, že jste přijali mou výzvu!“

Medžugorje 25. září 2014

Liturgická čtení

Neděle 12. 10. – 28. neděle v mezidobí

1. čt.: Iz 25,6–10a
Ž 23(22),1–3a.3b–4.5–6
Odp.: 6cd (Smím přebývat v Hospodinově domě na dlouhé, předlouhé časy.)
2. čt.: Flp 4,12–14.19–20
Ev.: Mt 22,1–14
Slovo na den: *Svatební šaty.*

Pondělí 13. 10. – ferie

1. čt.: Gal 4,22–24.26–27.31–5,1
Ž 113(112),1–2.3–4.5a+6–7
Odp.: 2 (Buď velebeno Hospodinovo jméno nyní i navěky! Nebo: Aleluja.)
Ev.: Lk 11,29–32
Slovo na den: *Přišla až z daleké země.*

Úterý 14. 10. – nezávazná památka sv. Kalista I.

1. čt.: Gal 5,1–6
Ž 119(118),41.43.44.45.47.48
Odp.: 41a (Ať se mi dostane tvého slítování, Hospodine!)
Ev.: Lk 11,37–41
Slovo na den: *Dejte to, co je v misách, jako almužnu.*

Středa 15. 10. – památka sv. Terezie od Ježíše

1. čt.: Gal 5,18–25
Ž 1,1–2.3.4+6
Odp.: srov. Jan 8,12 (Kdo tě následuje, Pane, bude mít světlo života.)
Ev.: Lk 11,42–46
Slovo na den: *Břemena.*

Čtvrtek 16. 10. – nezávazná památka sv. Hedviky nebo sv. Markéty Marie Alacoque (v ostravsko-opavské diecézi: svátek sv. Hedviky)

1. čt.: Ef 1,1–10
Ž 98(97),1.2–3ab.3cd–4.5–6
Odp.: 2a (Hospodin uvedl ve známost svou spásu.)
Ev.: Lk 11,47–54
Slovo na den: *Klíč k poznání.*

Pátek 17. 10. – památka sv. Ignáce Antiochijského

1. čt.: Ef 1,11–14
Ž 33(32),1–2.4–5.12–13
Odp.: 12b (Blaze lidu, který si Hospodin vyvolil za svůj majetek.)
Ev.: Lk 12,1–7
Slovo na den: *Nebojte se těch, kdo zabijí tělo.*

Sobota 18. 10. – svátek sv. Lukáše

1. čt.: 2 Tim 4,9–17b
Ž 145(144),10–11.12–13ab.17–18
Odp.: srov. 12a (Ať tvoji zbožní, Hospodine, vypravují o slávě tvé vznešené říše.)
Ev.: Lk 10,1–9
Slovo na den: *Poslal je před sebou.*

Matice svatokopecká pořádá v neděli 19. října 2014 v 16.15 hod. ve Francouzském sále svatokopecské fary (Svatý Kopeček u Olomouce) přednášku prof. dr.hab. RNDr. Jana Andrese, DSc. na téma **AKADEMICKÉ TÝDNY NA SVATÉM KOPEČKU.**

Nová výstava v Loretě Rumburk přibližuje výjimečné události, k nimž došlo v nedalekém Filipově roku 1866. Sedmnáct výstavních panelů přibližuje historii mariánského poutního místa a osudy baziliky minor Panny Marie Pomocnice křesťanů. Výstavní panely přinášejí podrobné informace o historii zjevení Panny Marie 13. ledna 1866, vzniku poutního místa, stavbě milostné kaple, poutního kostela a posléze kláštera redemptoristů. Desítky unikátních dobových zobrazení doplňují stavební plány, ukázky dobových textů, svaté obrázky i upomínkové předměty z poutí. Výstavu **FILIPOVSKÝ ZÁZRAK** pořádá Římskokatolická farnost – děkanství Rumburk ve spolupráci s Římskokatolickou farností Jiřkov za podpory Ministerstva kultury. **Výstava potrvá do 30. 10. 2014.** Přístupná je **od úterý do soboty od 10.00 do 17.00 hod.** Vstupné na výstavu je **50 a 25 Kč.** Více informací k výstavě sdělí: Klára Mágrová, GSM +420 724 072 525, loreta.rumburk@seznam.cz. Webové stránky: www.loretarumburk.cz.

Zveme Vás na **duchovní cvičení „EXERCICIE PRO KNĚZE“ ve dnech 16. 11. – 22. 11. 2014.** KDE: Exerciční dům, Svatá Hora–Příbram. **Přednášející:** Mons. Aleš Opatrný – kněz pražské arcidiecéze, vyučuje na KTF UK v Praze, řadu let vede exercicie. **Příjezd:** v neděli 15.00–17.30 hod., **odjezd:** v sobotu v 8.30 hod. **Cena:** 2310 Kč. **Přihlášky – jen písemně:** Římskokatolická farnost u kostela Nanebevzetí Panny Marie Svatá Hora, Exerciční dům, 261 01 Příbram II – 591 • e-mail: ex.dum@svata-hora.cz • vyplněním formuláře na www.svata-hora.cz • tel.: 00420 731 619 800.

DIECÉZNÍ MARIÁNSKÉ VEČEŘADLO v Růženeckém kostele v Českých Budějovicích bude v sobotu 18. října 2014 ve 14 hodin.

Program: modlitba svatého růžence • modlitba za Svatého otce • svátostné požehnání • čtení poselství z knihy „Kněžím, přemilým synům Panny Marie“ • zasvěcení se Neposkvrněnému Srdci Panny Marie • mše svatá – hlavní celebrant Mons. Pavel Posád, pomocný biskup českobudějovický. Předpokládáné ukončení večeřadla v 16.30 hodin.

BREVIÁŘ PRO LAIKY

11. – 18. ŘÍJNA 2014

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 12. 10.	PO 13. 10.	ÚT 14. 10.	ST 15. 10.	ČT 16. 10.	PÁ 17. 10.	SO 18. 10.									
Antifona	1136	1262	1150	1278	1166	1295	1741	1961	1197	1329	1708	1924	1563	1761		
Žalm	784	883	783	881	783	881	786	884	784	883	786	884	783	881		
Ranní chvály:																
Hymnus	1136	1263	1151	1279	1166	1296	1559	1756	1198	1330	1708	1925	1673	1893		
Antifony	1137	1264	1151	1279	1167	1296	1183	1313	1198	1330	1214	1347	1682	1761		
Žalmy	1137	1264	1152	1280	1167	1297	1183	1313	1199	1331	1214	1347	813	914		
Krátké čtení a zpěv	1140	1267	1155	1283	1170	1300	1743	1962	1201	1334	1710	1926	1682	1762		
Antifona k Zach. kantiku	720	813	1155	1284	1170	1300	1743	1963	1202	1334	1562	1760	1563	1762		
Prosby	1140	1268	1155	1284	1171	1300	1744	1963	1202	1334	1711	1927	1683	1762		
Závěrečná modlitba	721	813	1156	1284	1158	1755	1560	1757	1561	1758	1562	1760	1564	1763		
Modlitba během dne:																
Hymnus	1141	1269	1156	1285	1172	1301	1187	1318	1203	1335	1219	1353	792	890		
Antifony	1142	1269	1157	1285	1172	1302	1188	1319	1204	1336	1219	1353	1234	1369		
Žalmy	1142	1269	1157	1286	1172	1302	1188	1319	1204	1336	1219	1353	1234	1370		
Krátké čtení	1144	1271	1159	1288	1175	1305	1190	1322	1206	1338	1221	1356	1684	1763		
Závěrečná modlitba	721	813	1159	1288	1175	1305	1191	1322	1206	1339	1222	1356	1564	1763		
Nešpory:																
Hymnus	1132	1258	1145	1273	1160	1290	1176	1307	1560	1757	1207	1340	1714	1932	807	907
Antifony	1133	1259	1146	1274	1161	1290	1177	1307	1193	1324	1208	1341	1224	1358	808	908
Žalmy	1133	1259	1146	1274	1161	1291	1177	1308	1193	1324	1209	1341	1224	1359	808	908
Kr. čtení a zpěv	1135	1261	1149	1277	1164	1294	1180	1310	1749	1968	1211	1344	1717	1934	810	911
Ant. ke kant. P. M.	720	812	721	813	1164	1294	1180	1310	1750	1969	1211	1344	1563	1760	721	814
Prosby	1135	1261	1149	1277	1165	1294	1180	1310	1750	1969	1211	1345	1718	1936	811	911
Záv. modlitba	721	813	721	813	1165	1295	1558	1755	1560	1757	1561	1758	1562	1760	722	814
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398	1238	1374

Z JINÝCH NAKLADATELSTVÍ

POUTNÍ A FARNÍ CHRÁM PÁNĚ JMÉNA PANNY MARIE VE KŘTINÁCH

PhDr. Karel Kavička

Poutní kostel Jména Panny Marie ve Křtinách patří k nejznámějším a nejnavštěvovanějším poutním místům na Moravě. Často je nazýván „Perla Moravy“. Architektem stavby kostela je Jan Blažej Santini-Aichel (1677–1723). S osudy křtinského mariánského poutního místa seznamuje tato publikace, která obsahuje také větší množství fotografií a několik zajímavých příloh, vztahujících se ke Křtinám.

Kartuziánské nakladatelství pro Římskokatolickou farnost ve Křtinách • Brož., 130x210 mm, 144 stran + 24 stran barevné obrazové přílohy, 98 Kč

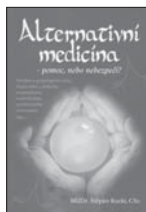

ALTERNATIVNÍ MEDICÍNA - POMOC, NEBO NEBEZPEČÍ?

MUDr. Štěpán Rucki, CSc. • Odborná recenze MUDr. Aleš Hejlek - ThMgr. Stanislav Kaczmarezyk - ThMgr. Stanislav Piętak, Ph.D. - MUDr. Pavel Smilek, Ph.D.

Autor se očima věřícího lékaře zabývá velmi aktuálním tématem, odborně a srozumitelně rozebírá různé druhy alternativních léčebných postupů (homeopatie, akupunktura...), v čem jsou jejich zdánlivé úspěchy, ale hlavně nebezpečí s velmi negativními dopady na tělesné, duševní i duchovní zdraví.

Křesťanský život • Brož., A5, 160 stran, 149 Kč

DON BOSCO

Teresio Bosco • Z itaštiny přeložil Jaroslav Kopecký • Odpovědný redaktor Zdeněk Jančařík

Slavný životopis italského světce, který je sestaven z vlastních pamětí Dona Bosca a dále čerpá z dvaceti svazků životopisných pamětí jeho žáků a spolupracovníků.

*Portál, s. r. o. • Čtvrté vydání
Brož., A5, 438 stran, 349 Kč*

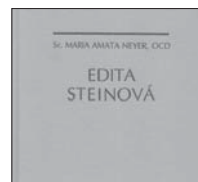

EDITA STEINOVÁ

Sr. Maria Amata Neyer, OCD • Z němčiny přeložila Petra Sojková

Přehledná biografie karmelitánské světice, spolupatronky Evropy, doplněná množstvím obrazového materiálu.

*Karmelitánské nakladatelství
Váz., 210x190 mm, křídový papír,
84 stran, 199 Kč*

NEZBEDŮV HUMOR

Sbírka anekdot z Knihovničky dětského časopisu Nezbeda.

*Redakce dětského časopisu Nezbeda
ve spolupráci s Pavel Nebojsa - Doron
Druhé vydání • Brož., 110x180 mm,
křídový papír, 104 stran, 89 Kč*

Objednávky knih - tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo - tel./fax 585 222 803 • Matice cyrilometodějská s. r. o.,
Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu v době od 8 do 12 hodin.

772 00 Olomouc 2
982707-0262/2011

P. P.

TZ D + 1

771 11 Olomouc 1
Dolní nám. 24
Matice cyrilometodějská s. r. o.